

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 199

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

25 august 2007

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV <i>Informări</i>	
	INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 199/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 183, 4.8.2007	1
	V <i>Anunțuri</i>	
	PROCEDURI JURISDICȚIONALE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 199/02	Cauza C-466/03: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Baden-Baden — Germania) — Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft mbH/Land Baden-Württemberg (Directiva 69/335/CEE — Impozite indirecte aplicate acumulărilor de capital — Reglementare națională care permite impunerea de onorarii notariale pentru autentificarea transferurilor de părți sociale în societăți cu răspundere limitată — Decizie de impunere — Calificare ca „formă de impozitare similară impozitului pe aportul de capital” — Formalitate prealabilă — Taxe pe cesionarea de titluri de valoare — Taxe plătite sub formă de onorarii sau speze)	2
2007/C 199/03	Cauza C-235/04: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 79/409/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Arii de protecție specială — IBA 98 — Valoare — Calitatea datelor — Criterii — Marjă de apreciere — Clasificare în mod vădit insuficientă ca număr și suprafață)	2

2007/C 199/04	Cauza C-284/04: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Austria) — T-Mobile Austria GmbH, 3G Mobile Telecommunications GmbH, mobilkom austria Aktiengesellschaft, fosta mobilkom austria AG & Co. KG, master-talk Austria Telekom Service GmbH & Co. KG, ONE GmbH, Hutchison 3G Austria GmbH, tele.ring Telekom Service GmbH, succesor în drepturi al TRA 3G Mobilfunk GmbH/Republik Österreich (A șasea directivă TVA — Operațiuni impozabile — Noțiunea de „activitate economică” — Articolul 4 alineatul (2) — Atribuirea de drepturi care permit utilizarea unei părți determinate a spectrului de radiofrecvențe rezervată serviciilor de telecomunicații)	3
2007/C 199/05	Cauza C-369/04: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, London — Regatul Unit) — Hutchison 3G UK Ltd, mmO ₂ plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd, Vodafone Group Services Ltd/Commissioners of Customs & Excise (A șasea directivă TVA — Operațiuni impozabile — Noțiunea de „activitate economică” — Articolul 4 alineatul (2) — Atribuirea unor licențe care permit utilizarea unei părți determinate a spectrului de radiofrecvențe rezervată serviciilor de telecomunicații)	3
2007/C 199/06	Cauza C-522/04: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a persoanelor — Libera circulație a lucrătorilor — Libertatea de a presta servicii — Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Articolele 28, 31, 36 și 40 din Acordul privind Spațiul Economic European — Directiva 2002/83/CE — Legislație fiscală care prevede un tratament mai puțin favorabil al contribuțiilor la sistemele de pensie profesionale vărsate întreprinderilor de asigurare stabilite în străinătate — Impozitarea în Belgia a capitalurilor și a valorilor de răscumpărare vărsate beneficiarilor care și-au mutat domiciliul în străinătate — Convenție fiscală de evitare a dublei impunerii — Reprezentant responsabil)	4
2007/C 199/07	Cauza C-255/05: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului — Recuperarea deșeurilor — Realizarea „celei de a treia linii” a incineratorului de deșeuri din Brescia — Publicitatea solicitării de autorizare — Directivele 75/442/CEE, 85/337/CEE și 2000/76/CE)	5
2007/C 199/08	Cauza C-305/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iunie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour constitutionnelle (denumită anterior Cour d'arbitrage — Belgia) — Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles, Ordre des barreaux flamands, Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles/Conseil des ministres (Directiva 91/308/CEE — Prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor — Obligația impusă avocaților de a informa autoritățile competente despre orice fapt care ar putea indica o spălare de bani — Dreptul la un proces echitabil — Secretul profesional și independența avocaților)	6
2007/C 199/09	Cauza C-321/05: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Østre Landsret — Danemarca) — Hans Markus Kofoed/Skatteministeriet (Directiva 90/434/CEE — Regim fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni — Decizie națională care impune un schimb de părți sociale — Schimb de părți sociale — Distribuie a unui dividend la scurt timp — Abuz de drept)	6
2007/C 199/10	Cauza C-327/05: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Danemarcei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 85/374/CEE — Răspunderea pentru produsele cu defect — Răspunderea furnizorului unui produs cu defect)	7
2007/C 199/11	Cauza C-331/05 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 iunie 2007 — Internationaler Hilfsfonds eV/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Răspundere extracontractuală — Legătură de cauzalitate — Cheltuieli aferente procedurilor în fața Ombudsmanului european)	7

2007/C 199/12	Cauza C-363/05: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, Londra — Regatul Unit) — JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust plc, The Association of Investment Trust Companies/ The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (A șasea directivă TVA — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 — Scutire — Fonduri speciale de investiții — Noțiune — Definirea de către statele membre — Putere de apreciere — Limite — Fonduri cu capital fix) 8	8
2007/C 199/13	Cauza C-430/05: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) — Ntionik Anonymi Eraireia Emporias H/Y, Logismikou kai Paroxis Ypiresion Michanografisis, Ioannis Michail Pikoulas/ Epitropi Kefalaiagoras (Directiva 2001/34/CE — Articolul 21 — Admiterea valorilor mobiliare la cota oficială — Prospectul — Publicarea de informații inexacte — Persoane responsabile — Membrii consiliului de administrație) 8	8
2007/C 199/14	Cauza C-467/05: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Milano — Italia) — Acțiune penală împotriva Giovanni Dell'Orto (Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizie-cadru 2001/220/JAI — Directiva 2004/80/CE — Noțiunea de „victimă” în cadrul procedurilor penale — Persoană juridică — Restituirea bunurilor sechestrate în cursul unei proceduri penale) 9	9
2007/C 199/15	Cauza C-1/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Agricultură — Sistem de restituiri la export pentru produsele agricole — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Prezentare a dovezii privind exportarea produselor — Prezentare a dovezii echivalente — Articolul 47 alineatul (3) — Recunoaștere din oficiu ca dovadă echivalentă a documentelor justificative neînsoțite de o cerere argumentată de echivalare formulată în mod explicit — Inaplicabilitate la exportul direct — Reguli de procedură naționale — Obligații ce revin autorităților naționale competente) 9	9
2007/C 199/16	Cauza C-73/06: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Köln — Germania) — Planzer Luxembourg Sàrl/Bundeszentralamt für Steuern (A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineatele (3) și (4) — Restituirea TVA — A opta directivă TVA — Restituirea TVA persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării — Articolele 3 litera (b) și 9 paragraful al doilea — Anexa B — Certificat privind calitatea de persoană plătitoare de impozit — Efect juridic — A treisprezecea directivă TVA — Restituirea TVA persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității — Articolul 1 punctul 1 — Noțiunea de sediu al activității economice) 10	10
2007/C 199/17	Cauzele conexe C-145/06 și C-146/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Commissione tributaria di secondo grado di Trento — Italia) — Fendt Italiana Srl/Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento (Directiva 2003/96/CE — Cadrul comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității — Domeniul de aplicare a directivei — Uleiuri minerale — Uleiuri lubrifiante destinate utilizării în alte scopuri decât acela de carburant sau combustibil de încălzire — Excludere — Abrogarea Directivei 92/81/CEE — Regim național de impozitare) 11	11
2007/C 199/18	Cauza C-181/06: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugalia) — Deutsche Lufthansa AG/Ana — Aeroportos de Portugal SA (Transporturi aeriene — Aeroporturi — Handling la sol — Perceperea unei redevențe de administrare și supraveghere la sol) 11	11
2007/C 199/19	Cauza C-317/06: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/14/CE — Informarea și consultarea lucrătorilor din Comunitatea Europeană — Netranspunerea în termenul prevăzut) 12	12

2007/C 199/20	Cauza C-340/06: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 5 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/4/CE — Accesul publicului la informațiile despre mediu — Netranspunerea în termenul prevăzut)	12
2007/C 199/21	Cauza C-410/06: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 28 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/15/CE — Organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier — Netranspunere în termenul prevăzut)	13
2007/C 199/22	Cauza C-420/05 P: Ordonanța Curții din 15 mai 2007 — Ricosmos BV/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Codul vamal — Operațiuni de tranzit comunitar extern — Remiterea drepturilor de import — Condiții — Respectarea termenelor — Dreptul la apărare — Principiul proporționalității — Noțiunea de neglijență manifestă — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)	13
2007/C 199/23	Cauza C-438/06: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 23 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Sozialgericht Würzburg — Germania) — Greser, Otmar/Bundesagentur für Arbeit (Trimitere preliminară — Inadmisibilitate vădită)	14
2007/C 199/24	Cauze conexe C-72/07 și C-111/07: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 13 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Spania) — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez/Consejería de Salud y Servicios Sanitarios, Federación Empresarial de Farmacéuticos (FEFE), Principado de Asturias (Trimitere preliminară — Inadmisibilitate)	14
2007/C 199/25	Cauza C-193/07: Acțiune introdusă la 5 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă	14
2007/C 199/26	Cauza C-227/07: Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă	16
2007/C 199/27	Cauza C-243/07 P: Recurs introdus la 22 mai 2007 de Carsten Brinkmann împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 22 martie 2007 în cauza T-322/05, Carsten Brinkmann/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	17
2007/C 199/28	Cauza C-261/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgia) la 1 iunie 2007 — VTB-VAB NV/Total Belgium NV	18
2007/C 199/29	Cauza C-265/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale ordinario di Roma (Italia) la 4 iunie 2007 — Caffaro Srl/Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C	18
2007/C 199/30	Cauza C-269/07: Acțiune introdusă la 6 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	19
2007/C 199/31	Cauza C-270/07: Acțiune introdusă la 6 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	20
2007/C 199/32	Cauza C-275/07: Acțiune introdusă la 8 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	21
2007/C 199/33	Cauza C-282/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Liège (Belgia) la 13 iunie 2007 — Statul belgian/Truck Center SA	21
2007/C 199/34	Cauza C-283/07: Acțiune introdusă la 12 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	22

2007/C 199/35	Cauza C-288/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Marea Britanie) la 14 iunie 2007 — The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs/Isle of Wight Council, Mid-Suffolk District Council, South Tyneside Metropolitan Borough Council, West Berkshire District Council	23
2007/C 199/36	Cauza C-299/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgia) la 27 iunie 2007 — Galatea BVBA/Sanoma Magazines Belgium NV	23
2007/C 199/37	Cauza C-307/07: Acțiune introdusă la 4 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	23
2007/C 199/38	Cauza C-314/07: Acțiune introdusă la 6 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	24
2007/C 199/39	Cauza C-172/06: Ordonanța președintelui Camerei a șaptea a Curții din 13 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	24
2007/C 199/40	Cauza C-185/06: Ordonanța președintelui Curții din 5 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal — Regatul Unit) — British Telecommunications plc, The Queen/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs	24
2007/C 199/41	Cauza C-272/06: Ordonanța președintelui Curții din 12 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel d'Angers — Franța) — EARL Mainelvo/Denkavit France SARL	25
2007/C 199/42	Cauza C-479/06: Ordonanța președintelui Curții din 19 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	25
2007/C 199/43	Cauza C-41/07: Ordonanța președintelui Curții din 18 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	25
2007/C 199/44	Cauza C-80/07: Ordonanța președintelui Curții din 20 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	25
2007/C 199/45	Cauza C-91/07: Ordonanța președintelui Curții din 18 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	25
2007/C 199/46	Cauza C-119/07: Ordonanța președintelui Curții din 20 iunie 2007 — (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare a Verwaltungsgericht Darmstadt — Germania) — Container Service Thorsten Sperzel GmbH/Land Hessen	25
Tribunalul de Primă Instanță		
2007/C 199/47	Cauza T-45/01: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 — Sanders și alții/Comisia Comunităților Europene („Personal angajat în întreprinderea comună JET — Aplicarea unui statut juridic diferit de cel al agenților temporari — Despăgubire pentru prejudiciul material suferit”)	26
2007/C 199/48	Cauza T-144/02: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 — Eagle și alții/Comisia Comunităților Europene („Personal angajat în întreprinderea comună JET — Aplicarea unui statut juridic diferit de cel al agenților temporari — Despăgubire pentru prejudiciul material suferit”)	26
2007/C 199/49	Cauza T-47/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Sison/Consiliul Uniunii Europene („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului — Înghețarea fondurilor — Competența Comunității — Acțiune în anulare — Dreptul la apărare — Motivare — Dreptul la o protecție judiciară efectivă — Acțiune în despăgubiri”)	27

2007/C 199/50	Cauza T-90/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Fédération des industries condimentaires de France și alții/Comisia Comunităților Europene („Răspundere extracontractuală — Incompatibilitate cu normele Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) a interdicției comunitare de a importa carne care conține substanțe cu efect hormonal — Introducerea de către Statele Unite ale Americii a unei suprataxe la import pentru produse de origine comunitară în temeiul unei autorizații a OMC — Încheierea de către Comisie a unei proceduri de examinare a obstacolelor în calea comerțului — Acțiune în despăgubiri a asociațiilor de exportatori comunitari afectați de suprataxă”) 27	27
2007/C 199/51	Cauza T-93/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Konidaris/Comisia Comunităților Europene („Funcționari — Recrutare — Post de director cu gradul A2 — Respingerea candidaturii — Acțiune în anulare — Obligație de motivare — Legalitatea analizei comparative a candidaturilor — Evaluarea calificărilor candidatului numit”) 28	28
2007/C 199/52	Cauza T-263/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Mülhens/OAPI — Conceria Toska (TOSKA) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TOSKA — Marcă națională verbală anterioară TOSKA — Motive relative de refuz — Marcă notoriu cunoscută în sensul articolului 6bis din Convenția de la Paris — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94”) 28	28
2007/C 199/53	Cauza T-266/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 — CB/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Înțelegeri — Carduri bancare — Decizie prin care se dispune o verificare — Articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 17 — Motivare — Proporționalitate”) 29	29
2007/C 199/54	Cauza T-327/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Al-Aqsa/Consiliul Uniunii Europene („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului — Înghetarea fondurilor — Acțiune în anulare — Motivare”) 29	29
2007/C 199/55	Cauza T-351/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Schneider Electric/Comisia („Răspundere extracontractuală a Comunității — Prejudiciu suferit de o întreprindere datorită unei încălcări suficient de serioase a dreptului comunitar care viciază procedura de control al compatibilității cu piața comună a unei operațiuni de concentrare”) 29	29
2007/C 199/56	Cauza T-28/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Mülhens/OAPI — Cara (TOSKA LEATHER) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative TOSKA LEATHER — Marcă națională verbală anterioară TOSKA — Motive relative de refuz — Marcă notoriu cunoscută în sensul articolului 6bis din Convenția de la Paris — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94”) 30	30
2007/C 199/57	Cauza T-150/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Mülhens/OAPI — Minoronzoni (TOSCA BLU) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative TOSCA BLU — Marcă națională verbală anterioară TOSKA — Motive relative de refuz — Marcă notoriu cunoscută în sensul articolului 6bis din Convenția de la Paris — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94”) 31	31
2007/C 199/58	Cauza T-167/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Asklepios Kliniken/Comisia Comunităților Europene („Ajutoare de stat — Spitale publice — Compensarea pierderilor din exploatare și acordarea de garanții — Plângere — Absența luării unei poziții de către Comisie — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Calitate procesuală activă — Admisibilitate — Termen rezonabil — Regulamentul (CE) nr. 659/1999”) 31	31

2007/C 199/59	Cauza T-192/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Flex Equipos de Descanso/OAPI — Leggett & Platt (LURA-FLEX) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare LURA-FLEX — Mărci figurative naționale anterioare conținând elementul verbal «flex» — Prezentare tardivă în fața diviziei de opoziție a traducerilor documentelor furnizate în susținerea notorietății mărcilor anterioare — Obligația camerei de recurs de a aprecia necesitatea de a lua în considerare documentele traduse”) 32	32
2007/C 199/60	Cauza T-229/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Regatul Suediei/Comisia Comunităților Europene („Directiva 91/414/CEE — Produse de uz fitosanitar — Substanța activă paraquat — Autorizație de introducere pe piață — Procedură de autorizare — Protecția sănătății umane și animale”) 32	32
2007/C 199/61	Cauza T-458/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 3 iulie 2007 — Au Lys de France/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Poziție dominantă — Piața atribuirii de amplasamente în scopul gestionării de magazine de desfacere cu amănuntul în aeroportul Roissy-Charles-de-Gaulle deținut de către operatorul Aéroports de Paris — Respingerea unei plângeri — Acțiune în anulare — Lipsa interesului comunitar”) 33	33
2007/C 199/62	Cauza T-475/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 4 iulie 2007 — Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia Comunităților Europene („Ajutoare de stat — Telefonie mobilă — Modificarea redevențelor datorate de Orange France și SFR pentru licențele UMTS — Decizie de constatare a inexistenței unui ajutor de stat”) 33	33
2007/C 199/63	Cauza T-502/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 4 iulie 2007 — Lopparelli/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2003 — Atribuirea de puncte de prioritate”) 34	34
2007/C 199/64	Cauza T-58/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Centeno Mediavilla și alții/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Numire — Intrarea în vigoare a noului statut — Norme tranzitorii de încadrare în grad la recrutare — Articolul 12 din anexa XIII la noul statut”) 34	34
2007/C 199/65	Cauza T-229/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 — AEPI/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Drepturi de autor și drepturi conexe — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Obligații în materie de examinare a plângerilor — Lipsă de interes pentru Comunitate — Respingere”) 34	34
2007/C 199/66	Cauza T-250/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 — Evropaiki Dynamiki/Comisia Comunităților Europene („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedura comunitară a cererii de ofertă — Prestarea de servicii referitoare la colectarea, producerea și difuzarea publicațiilor electronice, în special a Suplimentului Jurnalului Oficial al Uniunii Europene — Respingerea ofertei unui ofertant — Egalitate de tratament — Obligația de motivare — Lipsa erorii vădite de apreciere”) 35	35
2007/C 199/67	Cauza T-312/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Alexiadou („Clauză compromisorie — Contract privind proiectul de dezvoltare a unei tehnologii pentru producerea de piei impermeabile — Rambursarea sumelor avansate — Dobânzi — Procedură în lipsă”) 35	35
2007/C 199/68	Cauza T-411/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 — Annemans/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în anulare — Concurență — Instrumentarea plângerilor — Regulamentul (CE) nr. 773/2004 — Scrisoare a Comisiei adresată reclamantului — Excepție de inadmisibilitate — Act pregătitor — Act care nu poate fi supus căilor de atac — Inadmisibilitate”) 36	36

2007/C 199/69	Cauza T-443/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — El Corte Inglés/OAPI — Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative PiraÑAM diseño original Juan Bolaños — Mărci naționale verbale anterioare PIRANHA — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 36	36
2007/C 199/70	Cauza T-170/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Alrosa/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața mondială a producției și furnizării de diamante brute — Decizie care face obligatorii angajamentele propuse de întreprinderea în poziție dominantă — Articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Principiul proporționalității — Libertate contractuală — Dreptul de a fi audiat”) 37	37
2007/C 199/71	Cauza T-247/06 P: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 iulie 2007 — Sanchez Ferriz/Comisia Comunităților Europene („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Raport de evoluție a carierei — Exercițiul de evaluare 2003 — Recurs nefondat”) 37	37
2007/C 199/72	Cauza T-282/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2007 — Sun Chemical Group și alții/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Concentrări — Piața europeană a rășinilor pe bază de colofoniu destinate aplicațiilor în sectorul cernelurilor tipografice — Decizie de declarare a unei concentrări ca fiind compatibilă cu piața comună — Orientări privind evaluarea concentrărilor orizontale — Cote de piață și niveluri de concentrare — Efecte necoordonate — Efecte coordonate — Obligația de motivare”) 37	37
2007/C 199/73	Cauza T-431/04 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 18 iunie 2007 — Italia/Comisia Comunităților Europene („Măsuri provizorii — Cerere de măsuri provizorii — Regulamentul (CE) nr. 1429/2004 — Organizarea comună a pieței vitivinicole — Regimul de utilizare a numelor de soiuri de viță-de-vie sau a sinonimelor acestora — Limitarea în timp a utilizării — Cerere rămasă fără obiect”) 38	38
2007/C 199/74	Cauza T-194/07: Acțiune introdusă la 4 iunie 2007 — Republica Cehă/Comisia Comunităților Europene 38	38
2007/C 199/75	Cauza T-214/07: Acțiune introdusă la 15 iunie 2007 — Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene 39	39
2007/C 199/76	Cauza T-220/07: Acțiune introdusă la 18 iunie 2007 — Transports Schiocchet — Excursions/Comisia Comunităților Europene 40	40
2007/C 199/77	Cauza T-221/07: Acțiune introdusă la 26 iunie 2007 — Republica Ungară/Comisia Comunităților Europene 41	41
2007/C 199/78	Cauza T-222/07 P: Recurs introdus la 25 iunie 2007 de Petrus Kerstens împotriva ordonanței pronunțate la 25 aprilie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-59/06, Kerstens/Comisia Comunităților Europene 41	41
2007/C 199/79	Cauza T-223/07 P: Recurs introdus la 27 iunie 2007 de Michel Thierry împotriva ordonanței pronunțate la 16 aprilie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-82/05, Thierry/Comisia Comunităților Europene 42	42
2007/C 199/80	Cauza T-224/07: Acțiune introdusă la 22 iunie 2007 — Imperial Chemical Industries/OAPI (LIGHT & SPACE) 42	42
2007/C 199/81	Cauza T-229/07: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2007 — Vitro Corporativo/OAPI — VALLON (V) 43	43

2007/C 199/82	Cauza T-230/07: Acțiune introdusă la 2 iulie 2007 — Laboratorios Del Dr. Esteve/OAPI — Ester C (ESTER-E)	43
2007/C 199/83	Cauza T-231/07: Acțiune introdusă la 29 iunie 2007 — ITT Manufacturing Enterprises/OAPI — ITT Trademark & Trade (I.T.T.)	44
2007/C 199/84	Cauza T-232/07: Acțiune introdusă la 5 iulie 2007 — Regatul Spaniei/Comisia Comunităților Europene	44
2007/C 199/85	Cauza T-395/05: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 iunie 2007 — Multikauf Warenhandels-gesellschaft/OAPI — DEMO Holding (webmulti)	44
2007/C 199/86	Cauza T-317/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 7 iunie 2007 — Panrico/OAPI — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)	45
2007/C 199/87	Cauza T-396/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007 — Comisia/TGA Technische Gebäudeausrüstung Chemnitz	45

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2007/C 199/88	Cauza F-105/05: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 11 iulie 2007 — Dieter Wils/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Pensii — Creșterea ratei contribuției la regimul de pensii în aplicarea dispozițiilor din statut în versiunea sa în vigoare începând cu 1 mai 2004)	46
2007/C 199/89	Cauza F-24/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 iulie 2007 — Abarca Montiel și alții/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Agenți contractuali — Încadrare și remunerare — Oficiul „Infrastructură și logistică” din Bruxelles (OIB) — Infirmerie specializate în puericultură — Foști lucrători salariați de drept belgian — Modificarea regimului aplicabil — Egalitate de tratament)	46
2007/C 199/90	Cauza F-25/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 iulie 2007 — Ider, Desorbay și Noschese/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Agenți contractuali — Încadrare și remunerare — Oficiul „Infrastructură și logistică” din Bruxelles (OIB) — Agenți însărcinați cu atribuții de execuție — Foști salariați angajați de drept belgian — Modificarea regimului aplicabil — Egalitate de tratament)	47
2007/C 199/91	Cauza F-26/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 iulie 2007 — Bertolete și alții/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Agenți contractuali — Încadrare și remunerare — Oficiul „Infrastructură și logistică” din Bruxelles (OIB) — Institute — Foști salariați angajați de drept belgian — Modificarea regimului aplicabil — Egalitate de tratament)	47
2007/C 199/92	Cauza F-93/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 iulie 2007 — Dethomas/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Fost agent temporar — Numire în calitate de funcționar — Modificarea statutului la 1 mai 2004 — Articolul 32 al treilea paragraf din statut — Încadrarea în treaptă)	48
2007/C 199/93	Cauza F-117/05: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 2 iulie 2007 — Sanchez Ferriz/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Neînscrisere pe lista funcționarilor promovați — Exercițiul de promovare 2004 — Puncte de prioritate — Merit — Vechime — Admisibilitate)	48
2007/C 199/94	Cauza F-51/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 iunie 2007 — Tesoka/FEICVM (Funcție publică — Agenți temporari — Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă — Demisie — Acțiune în anulare și în despăgubire — Lipsa unei decizii cauzatoare de prejudicii — Inadmisibilitate vădită)	48

2007/C 199/95	Cauza F-28/07: Acțiune introdusă la 23 martie 2007 — Martin/Curtea de Justiție a Comunităților Europene	49
2007/C 199/96	Cauza F-49/07: Acțiune introdusă la 23 mai 2007 — R/Comisia Comunităților Europene	49
2007/C 199/97	Cauza F-54/07: Acțiune introdusă la 11 iunie 2007 — Joseph/Comisia Comunităților Europene	50
2007/C 199/98	Cauza F-58/07: Acțiune introdusă la 16 iunie 2007 — Collotte/Comisia Comunităților Europene	50
2007/C 199/99	Cauza F-59/07: Acțiune introdusă la 15 iunie 2007 — Feral/Comitetul Regiunilor	51
2007/C 199/100	Cauza F-60/07: Acțiune introdusă la 18 iunie 2007 — Martin Bermejo/Comisia Comunităților Europene	52
2007/C 199/101	Cauza F-61/07: Acțiune introdusă la 18 iunie 2007 — Gerhard Bauch/Comisia Comunităților Europene	52
2007/C 199/102	Cauza F-62/07: Acțiune introdusă la 20 iunie 2007 — De Fays/Comisia Comunităților Europene	53
2007/C 199/103	Cauza F-64/07: Acțiune introdusă la 28 iunie 2007 — S/Parlamentul European	53
2007/C 199/104	Cauza F-66/07: Acțiune introdusă la 3 iulie 2007 — Dubus și Leveque/Comisia Comunităților Europene	54
2007/C 199/105	Cauza F-127/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 27 iunie 2007 — H/Consiliul Uniunii Europene	54

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2007/C 199/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 183, 4.8.2007

Publicații anterioare

JO C 170, 21.7.2007

JO C 155, 7.7.2007

JO C 140, 23.6.2007

JO C 129, 9.6.2007

JO C 117, 26.5.2007

JO C 96, 28.4.2007

Aceste texte sunt disponibile pe:
EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 28 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Baden-Baden — Germania) — Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft mbH/Land Baden-Württemberg

(Cauza C-466/03) ⁽¹⁾

(Directiva 69/335/CEE — Impozite indirecte aplicate acumulărilor de capital — Reglementare națională care permite impunerea de onorarii notariale pentru autentificarea transferurilor de părți sociale în societăți cu răspundere limitată — Decizie de impunere — Calificare ca „formă de impozitare similară impozitului pe aportul de capital” — Formalitate prealabilă — Taxe pe cesionarea de titluri de valoare — Taxe plătite sub formă de onorarii sau speze)

(2007/C 199/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Baden-Baden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Albert Reiss Beteiligungsgesellschaft mbH

Pârât: Land Baden-Württemberg

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Landgericht Baden Baden — Interpretarea articolului 10 litera (c) din Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind impozitele indirecte aplicate acumulărilor de capital (JO L 249, p. 25), astfel cum a fost modificată prin Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985 (JO L 156, p. 23) — Majorarea capitalului unei societăți cu răspundere limitată printr-un aport de părți sociale deținute într-o altă societate — Onorarii aplicate pentru întocmirea actului notarial care constată cesiunea părților sociale

Dispozitivul

Articolul 10 litera (c) din Directiva 69/335 a Consiliului din 17 iulie 1969 privind impozitele indirecte aplicate acumulărilor de capital,

astfel cum a fost modificată prin Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985, se opune impunerii de onorarii notariale pentru autentificarea unui transfer de părți sociale într-o societate, efectuat ca aport în cadrul unei majorări a capitalului social al unei societăți de capital, și aceasta într-un sistem caracterizat prin faptul că notarii sunt funcționari, iar onorariile sunt, cel puțin în parte, vărsate la stat pentru susținerea cheltuielilor publice.

⁽¹⁾ JO C 21, 24.1.2004.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-235/04) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 79/409/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Arii de protecție specială — IBA 98 — Valoare — Calitatea datelor — Criterii — Marjă de apreciere — Clasificare în mod vădit insuficientă ca număr și suprafață)

(2007/C 199/03)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. van Beek și G. Valero Jordana, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, p. 1) — Neclasificarea ca arii de protecție specială pentru păsări a celor mai adecvate teritorii pentru conservarea speciilor din anexa I la directivă și a speciilor migratoare

Dispozitivul

1) Întrucât nu a clasificat ca arii de protecție specială pentru păsări teritorii suficiente ca suprafață în Comunitățile Autonome Andaluzia, Baleare, Canare și teritorii suficiente ca număr în Comunitățile Autonome Andaluzia, Baleare, Canare, Castilia La Mancha, Catalonia, Galicia și Valencia, pentru a oferi o protecție tuturor speciilor de păsări enumerate în anexa I la Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice, astfel cum a fost modificată, în special, prin Directiva 97/49/CE a Comisiei din 29 iulie 1997, precum și speciilor migratoare care nu sunt cuprinse în această anexă, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409, astfel cum a fost modificată.

2) Respinge acțiunea în rest.

3) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 201, 7.8.2004.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Austria) — T-Mobile Austria GmbH, 3G Mobile Telecommunications GmbH, mobilkom austria Aktiengesellschaft, fosta mobilkom austria AG & Co. KG, master-talk Austria Telekom Service GmbH & Co. KG, ONE GmbH, Hutchison 3G Austria GmbH, tele.ring Telekom Service GmbH, succesor în drepturi al TRA 3G Mobilfunk GmbH/Republik Österreich

(Cauza C-284/04) (¹)

(A șasea directivă TVA — Operațiuni impozabile — Noțiunea de „activitate economică” — Articolul 4 alineatul (2) — Atribuirea de drepturi care permit utilizarea unei părți determinate a spectrului de radiofrecvențe rezervată serviciilor de telecomunicații)

(2007/C 199/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: T-Mobile Austria GmbH, 3G Mobile Telecommunications GmbH, mobilkom austria Aktiengesellschaft, fosta mobilkom austria AG & Co. KG, master-talk Austria Telekom Service GmbH & Co. KG, ONE GmbH, Hutchison 3G Austria GmbH, tele.ring Telekom Service GmbH, succesor în drepturi al TRA 3G Mobilfunk GmbH

Pârâtă: Republik Österreich

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Interpretarea articolului 4 alineatul (5) și a anexei D punctul 1 din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Activități sau tranzacții efectuate de către un organism de drept public în calitate de autoritate publică — Atribuirea, prin licitație publică, de frecvențe unor operatori de telefonie mobilă

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, trebuie interpretat în sensul că atribuirea, de către autoritatea națională de reglementare responsabilă cu alocarea frecvențelor, prin scoaterea la licitație, a unor drepturi precum drepturile de utilizare a frecvențelor spectrului electromagnetic în scopul de a furniza publicului servicii de telecomunicații mobile nu constituie o activitate economică în sensul acestei dispoziții și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare a acestei directive.

(¹) JO C 262, 23.10.2004.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, London — Regatul Unit) — Hutchison 3G UK Ltd, mmO₂ plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd, Vodafone Group Services Ltd/Commissioners of Customs & Excise

(Cauza C-369/04) (¹)

(A șasea directivă TVA — Operațiuni impozabile — Noțiunea de „activitate economică” — Articolul 4 alineatul (2) — Atribuirea unor licențe care permit utilizarea unei părți determinate a spectrului de radiofrecvențe rezervată serviciilor de telecomunicații)

(2007/C 199/05)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

VAT and Duties Tribunal, London

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Hutchison 3G UK Ltd, mmO₂ plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd, Vodafone Group Services Ltd

Pârât: Commissioners of Customs & Excise

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — VAT and Duties Tribunal, London — Interpretarea articolului 4 alineatele (1), (2) și (5) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Noțiunea de „activitate economică” — Activități sau tranzacții efectuate de către un organism de drept public în calitate de autoritate publică — Atribuirea, prin licitație publică, de frecvențe unor operatori de telefonie mobilă

Dispozitivul

Articolul 4 alineatele (1) și (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că atribuirea, de către autoritatea națională de reglementare responsabilă cu alocarea frecvențelor, a unor licențe precum licențele de telecomunicații mobile de generația a treia, numite „UMTS”, prin scoaterea la licitație a drepturilor de utilizare a echipamentelor de telecomunicații nu constituie o activitate economică în sensul acestei dispoziții și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare a acestei directive.

(¹) JO C 273, 6.11.2004.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 iulie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei**

(Cauza C-522/04) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a persoanelor — Libera circulație a lucrătorilor — Libertatea de a presta servicii — Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Articolele 28, 31, 36 și 40 din Acordul privind Spațiul Economic European — Directiva 2002/83/CE — Legislație fiscală care prevede un tratament mai puțin favorabil al contribuțiilor la sistemele de pensie profesionale vărsate întreprinderilor de asigurare stabilite în străinătate — Impozitarea în Belgia a capitalurilor și a valorilor de răscumpărare vărsate beneficiarilor care și-au mutat domiciliul în străinătate — Convenție fiscală de evitare a dublei impunerii — Reprezentant responsabil)

(2007/C 199/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: R. Lyal și D. Triantafyllou, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: E. Dominkovits și M. Wimmer, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 18, 39, 43, 49 și 56 din Tratatul CE, a articolelor 28, 31, 36 și 40 din Acordul SEE, precum și a articolului 5 alineatul (1) și a articolului 53 alineatul (2) din Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (JO L 345, p. 1, Ediție specială 06/vol. 4, p. 192) — Legislație fiscală care prevede un tratament mai puțin favorabil al contribuțiilor la sistemele de pensie profesionale vărsate întreprinderilor de asigurare stabilite în străinătate, impozitarea în Belgia a capitalurilor și a valorilor de răscumpărare vărsate beneficiarilor care și-au mutat domiciliul în străinătate, precum și obligația pentru aceste întreprinderi de a avea un reprezentant rezident în Belgia pentru a garanta plata impozitului anual pe contractele de asigurare.

Dispozitivul

1) — Prin subordonarea deductibilității contribuțiilor de asigurare datorate de angajator în executarea unei asigurări suplimentare pentru limită de vârstă și deces prematur condiției, prevăzute la articolul 59 din Codul impozitelor pe venituri 1992 coordonat prin decretul regal din 10 aprilie 1992, astfel cum a fost modificat prin Legea din 28 aprilie 2003 privind pensiile suplimentare și regimul fiscal al acestora și al anumitor avantaje suplimentare în materie de asigurări sociale, ca aceste contribuții să fie vărsate unei întreprinderi de asigurare sau unui fond de asigurare de pensie stabilit în Belgia;

— prin subordonarea reducerii de impozit pentru economii pe termen lung, acordată, în temeiul articolelor 145/1 și 145/3 din Codul impozitelor pe venituri 1992, astfel cum a fost modificat prin Legea din 28 aprilie 2003, pentru contribuțiile individuale de asigurare suplimentară pentru limită de vârstă și deces prematur sau de pensie suplimentară plătite la intervenția angajatorului prin intermediul reținerii din remunerațiile lucrătorului sau la intervenția întreprinderii prin reținere din remunerațiile administratorului întreprinderii care nu a încheiat un contract de muncă, condiției ca aceste contribuții să fie vărsate unei întreprinderi de asigurare sau unui fond de asigurare de pensie stabilit în Belgia;

— prin prevederea, la articolul 364bis din Codul impozitelor pe venituri 1992, astfel cum a fost modificat prin Legea din 28 aprilie 2003, că, atunci când capitalurile, valorile de răscumpărare și economiile prevăzute la articolul 34 din acest cod sunt plătite sau atribuite unui contribuabil care și-a mutat în prealabil domiciliul sau sediul averii sale în străinătate, plata sau atribuirea este prezumată că a avut loc în ziua care precede această mutare, și prin asimilarea cu o atribuire, în temeiul alineatului 2 din articolul 364bis menționat, a oricărei mutări prevăzută la articolul 34 paragraful 2 punctul 3 din același cod, astfel încât orice asigurător are obligația de a reține un impozit din salariu, potrivit articolului 270 din codul menționat, asupra capitalurilor și a valorilor de răscumpărare plătite unui nerezident care a fost, la un moment oarecare, rezident fiscal belgian, în măsura în care acestea din urmă au fost constituite, integral sau parțial, în perioada în care cel interesat era rezident fiscal belgian, deși convențiile bilaterale fiscale încheiate de Regatul Belgiei acordă dreptul de a impozita asemenea venituri celui alt stat contractant;

— prin impozitarea, în temeiul articolului 364ter din Codul impozitelor pe venituri 1992, astfel cum a fost modificat prin Legea din 28 aprilie 2003, a transferurilor de capitaluri sau de valori de răscumpărare constituite prin intermediul contribuțiilor datorate de angajator sau al contribuțiilor individuale pentru pensie suplimentară operate de fondul de pensii sau de organismul de asigurare la care au fost constituite în folosul beneficiarului sau al avânzilor-cauză ai acestuia către un alt fond de pensii sau către un alt organism de asigurare stabilit în afara Belgiei, în timp ce un asemenea transfer nu constituie o operațiune impozabilă atunci când capitalurile sau valorile de răscumpărare sunt transferate către un alt fond de pensii sau către un alt organism de asigurare stabilit în Belgia;

— prin impunerea, în temeiul articolului 224/2bis din regulamentul general privind impozitele asimilate taxelor de timbru instituit prin decretul regal din 3 martie 1927, astfel cum a fost modificat prin decretul regal din 30 iulie 1994, asigurătorilor străini care nu au în Belgia niciun sediu de funcționare să autorizeze, înainte de a oferi serviciile lor în Belgia, un reprezentant responsabil rezident aici, care se angajează personal, în scris, față de statul belgian, la plata impozitului anual pe contractele de asigurare, a dobânzilor și a amenzilor care ar putea fi datorate în baza contractelor referitoare la riscuri situate în Belgia;

Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 18 CE, 39 CE, 43 CE și 49 CE, al articolelor 28, 31 și 36 din Acordul SEE, precum și al articolului 4 din Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață și de modificare a Directivelor 79/267/CEE și 90/619/CEE (a treia directivă privind asigurarea de viață), după refacere articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață.

- 2) Respinge acțiunea cu privire la celelalte capete de cerere.
- 3) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 249, 14.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-255/05) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului — Recuperarea deșeurilor — Realizarea „celei de a treia linii” a incineratorului de deșeuri din Brescia — Publicitatea solicitării de autorizare — Directivele 75/442/CEE, 85/337/CEE și 2000/76/CE)

(2007/C 199/07)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Konstantinidis, agent, F. Louis și A. Capobianco, avocați)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia, agent, M. Fiorilli, avocat)

Intervenient: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: M. T. Harris, agent și M. J. Maurici, barrister)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcare articolului 2 alineatul (1) și a articolului 4 alineatul (1) din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE din 3 martie 1997 (JO L 73, p. 5) — Încălcare articolului 12 alineatul (1) din Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor (JO L 332, p. 91) — Autorizație acordată fără evaluare și fără publicitatea solicitării prealabile de autorizare — Realizarea unei „a treia linii” de incinerare a deșeurilor de către ASM di Brescia SpA

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a supus proiectul de realizare a unei „a treia linii” a incineratorului aparținând societății ASM Brescia SpA procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului prevăzute de articolele 5-10 din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997, înainte de acordarea autorizației de construire, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) și al articolului 4 alineatul (1) din directiva menționată.

- 2) Întrucât nu a pus la dispoziția publicului declarația privind începerea activității „celei de a treia linii” a incineratorului menționat, cu suficient timp înainte, într-unul sau mai multe locuri publice, pentru ca publicul să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie și întrucât nu a pus la dispoziția publicului deciziile referitoare la această declarație, însoțite de un exemplar al autorizației, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 2000/76 a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor.
- 3) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.
- 4) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 205, 20.8.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iunie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour constitutionnelle (denumită anterior Cour d'arbitrage — Belgia) — Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles, Ordre des barreaux flamands, Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles/Conseil des ministres

(Cauza C-305/05) (¹)

(Directiva 91/308/CEE — Prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor — Obligația impusă avocaților de a informa autoritățile competente despre orice fapt care ar putea indica o spălare de bani — Dreptul la un proces echitabil — Secretul profesional și independența avocaților)

(2007/C 199/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle (denumită anterior Cour d'arbitrage)

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles, Ordre des barreaux flamands, Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles

Pârât: Conseil des ministres

Cu participarea: Consiliului Barourilor din Uniunea Europeană, Ordre des avocats du barreau de Liège

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour constitutionnelle (denumită anterior Cour d'arbitrage) — Validitatea articolului 1 punctul 2 din Directiva 2001/97/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2001 de modificare a Directivei 91/308/CEE a Consiliului privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor (JO L 344, p. 76) — Dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta este garantat de articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de articolul 6 alineatul (2) din Tratatul UE — Principiile secretului profesional și al independenței avocaților — Obligația impusă avocaților de a informa autoritățile responsabile de combaterea spălării banilor despre orice fapt care ar putea indica o spălare de bani

Dispozitivul

Obligațiile de informare și de cooperare cu autoritățile responsabile de combaterea spălării banilor prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor, așa cum a fost modificată prin Directiva 2001/97/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2001, și impuse avocaților de articolul 2a punctul 5 din această directivă, ținând cont de articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din aceasta, nu încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta este garantat de articolul 6 din CEDO și de articolul 6 alineatul (2) din Tratatul UE.

(¹) JO C 243, 1.10.2005.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Østre Landsret — Danemarca) — Hans Markus Kofoed/Skatteministeriet

(Cauza C-321/05) (¹)

(Directiva 90/434/CEE — Regim fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni — Decizie națională care impune un schimb de părți sociale — Schimb de părți sociale — Distribuire a unui dividend la scurt timp — Abuz de drept)

(2007/C 199/09)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Hans Markus Kofoed

Pârât: Skatteministeriet

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Østre Landsret — Interpretarea articolului 2 litera (d) din Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre (JO L 225, p. 1) — Schimb de acțiuni urmat la scurt timp de distribuirea de dividende de către societatea achizitoare al căror nivel depășește 10 % din valoarea nominală a acțiunilor schimbate

Dispozitivul

În împrejurări precum cele din acțiunea principală, un dividend precum cel vărsat nu trebuie inclus în calculul „sumei în numerar” prevăzută de articolul 2 litera (d) din Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre și că, prin urmare, un schimb de părți sociale, asemenea celui în discuție, constituie un „schimb de acțiuni” în sensul articolului 2 litera (d) din această directivă.

Prin urmare, articolul 8 alineatul (1) din Directiva 90/434 se opune, în principiu, impozitării unui astfel de schimb de părți sociale, numai dacă regulile de drept intern privind abuzul de drept, fraudă sau evaziunea fiscală pot fi interpretate conform articolului 11 alineatul (1) litera (a) din această directivă și, în acest fel, pot justifica impozitarea sa.

(¹) JO C 257, 15.10.2005.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Danemarcei

(Cauza C-327/05) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 85/374/CEE — Răspunderea pentru produsele cu defect — Răspunderea furnizorului unui produs cu defect)

(2007/C 199/10)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Rasmussen, A. Caeiros și H. Støvlbæk, agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei (reprezentant: J. Molde, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transpunere incorectă a Directivei 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie

1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect (JO L 210, p. 29) — Legislație națională care prevede răspunderea distribuitorului unui produs cu defect ca producător

Dispozitivul

1) Prin adoptarea și menținerea unor dispoziții care prevăd că furnizorii intermediari care intervin în lanțul de distribuție sunt răspunzători în aceleași condiții ca producătorul, cu încălcarea articolului 3 alineatul (3) din Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Regatul Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 257, 15.10.2005.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 iunie 2007 — Internationaler Hilfsfonds eV/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-331/05 P) (¹)

(Recurs — Răspundere extracontractuală — Legătură de cauzalitate — Cheltuieli aferente procedurilor în fața Ombudsmanului european)

(2007/C 199/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Internationaler Hilfsfonds eV (reprezentanți: H. Kaltenecker și S. Krüger, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M.-J. Jonczy și S. Fries, agenți)

Obiectul

Recurs împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 11 iulie 2005, Internationaler Hilfsfonds eV/Comisia (T-294/04), prin care Tribunalul a respins ca vădit neîntemeiată o acțiune în despăgubiri prin care se urmărea obținerea reparării prejudiciului pretins, constituit din onorariile avocațiale plătite în cadrul a trei proceduri desfășurate în fața Ombudsmanului european

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Internationaler Hilfsfonds eV la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 271, 29.10.2005.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de VAT and Duties Tribunal, Londra — Regatul Unit) — JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust plc, The Association of Investment Trust Companies/ The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-363/05) (¹)

(A șasea directivă TVA — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 — Scutire — Fonduri speciale de investiții — Noțiune — Definierea de către statele membre — Putere de apreciere — Limite — Fonduri cu capital fix)

(2007/C 199/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

VAT and Duties Tribunal, Londra

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust plc, The Association of Investment Trust Companies

Pârâtă: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — VAT and Duties Tribunal, Londra — Interpretarea articolului 13 secțiunea B litera d) punctul 6 din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Domeniul de aplicare al scutirii administrării fondurilor speciale de investiții — Includerea fondurilor de investiții de tip „închis”, precum societățile de investiții care nu sunt supuse obligației de a răscumpăra acțiuni ale acționarilor lor (investment trust companies)?

Dispozitivul

- 1) Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea

legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „fonduri speciale de investiții” care apare în această dispoziție include fondurile speciale de investiții cu capital fix, cum sunt trusturile de investiții (Investment Trust Companies).

- 2) Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă 77/388 trebuie interpretat în sensul că acordă statelor membre putere de apreciere pentru a defini fondurile de pe teritoriul lor care intră în sfera noțiunii de „fonduri speciale de investiții” în scopul scutirii prevăzute de această dispoziție. Cu toate acestea, în exercitarea acestei prerogative, statele membre trebuie să respecte obiectivul urmărit de respectiva dispoziție, care este de a le facilita investitorilor investiția în titluri prin intermediul organismelor de plasament, cu garantarea principiului neutralității fiscale din punctul de vedere al colectării TVA privitoare la administrarea de fonduri speciale de investiții care se găsesc într-un raport de concurență cu alte fonduri speciale de investiții, cum sunt fondurile care aparțin domeniului de aplicare a Directivei 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), așa cum a fost modificată prin Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005.
- 3) Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă 77/388 are efect direct, în sensul că poate fi invocat de un contribuabil în fața unei instanțe naționale pentru a se opune aplicării unei reglementări naționale care ar fi incompatibilă cu această dispoziție.

(¹) JO C 271, 29.10.2005.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Symvoulio tis Epikrateias — Grecia) — Ntioni Anonymi Eraireia Emporias H/Y, Logismikou kai Paroxis Ypiresion Michanografisis, Ioannis Michail Pikoulas/Epitropi Kefalaigoras

(Cauza C-430/05) (¹)

(Directiva 2001/34/CE — Articolul 21 — Admiterea valorilor mobiliare la cota oficială — Prospectul — Publicarea de informații inexacte — Persoane responsabile — Membrii consiliului de administrație)

(2007/C 199/13)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Ntionik Anonymi Eraireia Emporias H/Y, Logismikou kai Paroxis Ypiresion Michanografisis, Ioannis Michail Pikoulas

Pârât: Epitropi Kefalaiagoras

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Symvoulio tis Epikrateias — Interpretarea articolului 21 din Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 mai 2001 privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie publicate cu privire la aceste valori mobiliare (JO L 184, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 43) — Publicarea unui prospect care conține informații inexacte și înșelătoare susceptibile să inducă în eroare investitorii

Dispozitivul

Articolul 21 din Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 mai 2001 privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie publicate cu privire la aceste valori mobiliare trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune ca legiuitorul național să instituie, în cazurile în care informațiile care figurează în prospectul publicat în vederea admiterii valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori se dovedesc a fi inexacte sau înșelătoare, sancțiuni administrative împotriva nu numai a persoanelor menționate în mod expres în acest prospect în calitate de responsabili, ci și, în egală măsură, împotriva emitentului valorilor menționate, precum și, fără a face distincție, împotriva membrilor consiliului de administrație al acestui emitent, independent de faptul de a ști dacă aceștia din urmă au fost desemnați ca responsabili în prospectul menționat.

(¹) JO C 60, 11.3.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Milano — Italia) — Acțiune penală împotriva Giovanni Dell'Orto

(Cauza C-467/05) (¹)

(Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizie-cadru 2001/220/JAI — Directiva 2004/80/CE — Noțiunea de „victimă” în cadrul procedurilor penale — Persoană juridică — Restituirea bunurilor sechestrate în cursul unei proceduri penale)

(2007/C 199/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Milano

Părțile din acțiunea principală

Giovanni Dell'Orto

în prezența: Saipem SpA

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Tribunale di Milano — Interpretarea articolelor 2 și 9 din Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale și a articolului 17 din Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind despăgubirea victimelor infracționalității (JO L 261, p. 15) — Noțiunea de victimă care include „orice altă persoană afectată de o infracțiune” — Dreptul la despăgubire al unor astfel de persoane

Dispozitivul

Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale trebuie interpretată în sensul că, în cadrul unei proceduri penale și, mai precis, în cadrul unei proceduri de executare ulterioară unei hotărâri definitive de condamnare, precum cea în cauză în acțiunea principală, noțiunea de „victimă” în sensul deciziei-cadru nu include persoanele juridice care au suferit un prejudiciu cauzat direct de acte sau omisiuni care încalcă dreptul penal al unui stat membru.

(¹) JO C 74, 25.3.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-1/06) (¹)

(Agricultură — Sistem de restituiri la export pentru produsele agricole — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Prezentare a dovezii echivalente — Articolul 47 alineatul (3) — Recunoaștere din oficiu ca dovadă echivalentă a documentelor justificative neînsoțite de o cerere argumentată de echivalare formulată în mod explicit — Inaplicabilitate la exportul direct — Reguli de procedură naționale — Obligații ce revin autorităților naționale competente)

(2007/C 199/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Hamburg — Interpretarea articolului 47 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L 351, p. 1), astfel cum a fost modificat — Recunoaștere din oficiu ca dovadă echivalentă a documentelor justificative neînsoțite de o cerere argumentată de echivalare formulată în mod explicit

Dispozitivul

Articolul 47 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2955/94 al Comisiei din 5 decembrie 1994, nu se aplică exportului direct de produse.

Cu toate acestea, dacă, din motive independente de voința exportatorului, documentul național de export care dovedește că produsele în cauză au părăsit teritoriul vamal al Comunității nu poate fi prezentat, autoritatea națională competentă în materia restituirilor la export are obligația, potrivit obiectivelor urmărite de Regulamentul nr. 3665/87, de a lua în considerare din oficiu mijloacele de probă echivalente, precum și cererile de echivalare formulate implicit. Este însă necesar ca aceste mijloace de probă să fie tot atât de satisfăcătoare din punctul de vedere al controlului efectuat în conformitate cu regulile definite de dreptul național, cu condiția ca aceste reguli să respecte sfera de aplicare și eficacitatea dreptului comunitar.

Dacă pentru depășirea termenului de prezentare a mijloacelor de probă echivalente sunt responsabile autoritățile naționale competente, acestea nu pot să opună nerespectarea termenului de 12 luni prevăzut de articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul nr. 3665/87 exportatorului care a acționat cu deplin profesionalism.

(¹) JO C 74, 25.3.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Köln — Germania) — Planzer Luxembourg Sàrl/Bundeszentralamt für Steuern

(Cauza C-73/06) (¹)

(A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineatele (3) și (4) — Restituirea TVA — A opta directivă TVA — Restituirea TVA persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării — Articolele 3 litera (b) și 9 paragraful al doilea — Anexa B — Certificat privind calitatea de persoană plătitoare de impozit — Efect juridic — A treisprezecea directivă TVA — Restituirea TVA persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității — Articolul 1 punctul 1 — Noțiunea de sediu al activității economice)

(2007/C 199/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Planzer Luxembourg Sàrl

Pârâtă: Bundeszentralamt für Steuern

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Köln — Interpretarea articolului 3 alineatul (b) și a anexei B la A opta directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării (JO L 331, p. 11) și a articolului 1 punctul 1 din A treisprezecea directivă 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității (JO L 326, p. 40) — Restituirea TVA unei persoane impozabile stabilite pe teritoriul unui alt stat membru care este o filială a unei societăți stabilite într-un stat terț — Criterii referitoare la o unitate pentru a fi considerată ca stabilită pe teritoriul țării — Noțiunea de „sediul activității economice” și de „unitate fixă de unde se efectuează tranzacțiile”

Dispozitivul

1) Articolele 3 litera (b) și 9 paragraful al doilea din A opta directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării,

trebuie interpretate în sensul că certificatul redactat pe baza modelului din anexa B la această directivă permite, în principiu, să se prezume că persoana interesată nu este numai plătitoare de taxă pe valoarea adăugată în statul membru căruia îi aparține administrația fiscală care i l-a eliberat, ci și că este stabilită în acest stat membru.

Aceste dispoziții nu presupun totuși să se interzică administrației fiscale a statului membru în care se solicită restituirea taxei pe valoarea adăugată achitate, aferentă intrărilor, care ar avea îndoieli cu privire la realitatea economică a unității a cărei adresă este menționată în acest certificat să se asigure cu privire la această realitate, recurgând la măsuri administrative prevăzute în acest scop de reglementarea comunitară în domeniul taxei pe valoarea adăugată.

- 2) Articolul 1 punctul 1 din A treisprezecea directivă 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, trebuie interpretat în sensul că sediul activității economice a unei societăți este locul unde sunt adoptate deciziile esențiale privind direcția generală a acestei societăți și în care se exercită funcțiile de administrare centrală a acesteia.

(¹) JO C 201, 7.8.2004.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Commissione tributaria di secondo grado di Trento — Italia) — Fendt Italiana Srl/Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento

(Cauzele conexe C-145/06 și C-146/06) (¹)

(Directiva 2003/96/CE — Cadrul comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității — Domeniul de aplicare a directivei — Uleiuri minerale — Uleiuri lubrifiante destinate utilizării în alte scopuri decât acela de carburant sau combustibil de încălzire — Excludere — Abrogarea Directivei 92/81/CEE — Regim național de impozitare)

(2007/C 199/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria di secondo grado di Trento

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fendt Italiana Srl

Pârâtă: Agenzia Dogane Ufficio Dogane di Trento

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Commissione tributaria di secondo grado di Trento — Interpretarea Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, p. 51) — Compatibilitatea unei legi naționale care prevede impozitarea uleiurilor lubrifiante destinate utilizării în alte scopuri decât acela de carburant sau combustibil de încălzire

Dispozitivul

Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/75/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei legislații naționale, precum cea în litigiu în cauza principală, care prevede perceperea unui impozit pe consumul de uleiuri lubrifiante atunci când acestea sunt destinate folosirii, puse în vânzare sau utilizate altfel decât drept carburant sau drept combustibil pentru încălzire.

(¹) JO C 143, 17.6.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto — Portugalia) — Deutsche Lufthansa AG/Ana — Aeroportos de Portugal SA

(Cauza C-181/06) (¹)

(Transporturi aeriene — Aeroporturi — Handling la sol — Perceperea unei redevențe de administrare și supraveghere la sol)

(2007/C 199/18)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Deutsche Lufthansa AG

Pârâtă: Ana — Aeroportos de Portugal SA

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Tribunal Administrativo e Fiscal — Interpretarea articolului 16 alineatul (3) din Directiva 96/67/CE a Consiliului din 15 octombrie 1996 privind accesul la piața serviciilor de handling la sol în aeroporturile Comunității (JO L 272, p. 36) — Acces la piața serviciilor de handling la sol în aeroporturile Comunității — Perceperea unei redevențe de acces la piața serviciilor de administrare și supraveghere la sol

Dispozitivul

Dreptul comunitar se opune unei reglementări naționale precum cea prevăzută la articolele 10 alineatul 1 din Decretul de reglementare nr. 12/99 din 30 iulie 1999 și 18 alineatul 2 din Decretul-lege nr. 102/90 din 21 martie 1990, astfel cum a fost modificat prin Decretul-lege nr. 280/99 din 26 iulie 1999, cu excepția cazului în care redevența de administrare și supraveghere la sol prevăzută de această legislație este datorată în schimbul unei părți sau al tuturor serviciilor prevăzute la punctul 1 din anexa la Directiva 96/67/CE a Consiliului din 15 octombrie 1996 privind accesul la piața serviciilor de handling la sol în aeroporturile Comunității și nu constituie o a doua taxare a unor servicii deja taxate printr-o altă redevență sau taxă. În ipoteza în care, în urma verificărilor efectuate de instanța de trimitere, ar rezulta că redevența din acțiunea principală constituie o redevență de acces la instalațiile aeroportuare, revine acestei instanțe sarcina de a verifica dacă redevența respectivă îndeplinește criteriile pertinentei, obiectivității, transparenței și nediscriminării, astfel cum sunt precizate acestea de articolul 16 alineatul (3) din Directiva 96/67.

(¹) JO C 154, 1.7.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 iulie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-317/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/14/CE — Informarea și consultarea lucrătorilor din Comunitatea Europeană — Netranspunerea în termenul prevăzut)

(2007/C 199/19)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Enegren și R. Vidal Puig, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: M. A. Sampol Pucurull, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană — Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind reprezentarea lucrătorilor (JO L 80, p. 29, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 120)

Dispozitivul

1) Întrucât nu a adoptat, în termenul prevăzut, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 212, 2.9.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 5 iulie 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Austria**

(Cauza C-340/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/4/CE — Accesul publicului la informațiile despre mediu — Netranspunerea în termenul prevăzut)

(2007/C 199/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: U. Wölker, agent)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentant: E. Riedl, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 249, 14.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 28 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-410/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/15/CE — Organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2007/C 199/21)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerrell și G. Braga da Cruz, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Fernandes și F. Ribeiro Lopes, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (JO L 80, p. 35, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 125)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 294, 2.12.2006.

Ordonanța Curții din 15 mai 2007 — Ricosmos BV/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-420/05 P) (¹)

(Recurs — Codul vamal — Operațiune de tranzit comunitar extern — Remiterea drepturilor de import — Condiții — Respectarea termenelor — Dreptul la apărare — Principiul proporționalității — Noțiunea de neglijență manifestă — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2007/C 199/22)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Ricosmos BV (reprezentant: J.H. Peek, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și M. van Beek, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 13 septembrie 2005, Ricosmos/Comisia (T-53/02), prin care Tribunalul a respins cererea de anulare a Deciziei (REM 09/00) a Comisiei din 16 noiembrie 2001, indicând autorităților olandeze că nu era necesar să remită drepturile de import cu privire la o încărcătură de țigări cu destinația Republica Cehă, pe motivul că fraudă săvârșită de terți în cadrul unei operațiuni de tranzit comunitar extern nu constituie o situație specială care justifică remiterea drepturilor de import

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Ricosmos BV la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 48, 25.2.2006.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 23 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Sozialgericht Würzburg — Germania) — Greser, Otmar/Bundesagentur für Arbeit

(Cauza C-438/06) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Inadmisibilitate vădită)

(2007/C 199/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sozialgericht Würzburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Greser, Otmar

Pârât: Bundesagentur für Arbeit

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Sozialgericht Würzburg — Interpretarea articolului 71 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială 05/vol. 1, p. 26) — Calculul ajutoarelor de șomaj ale unui marinar de pe Rin („Rheinschiffer”) care și-a avut reședința pe parcursul ultimei sale încadrări în muncă pe teritoriul altui stat membru decât statul de încadrare în muncă și care, conform contractului său de muncă, nu se întorcea decât din două în două săptămâni la locul său de reședință — Încadrarea acestui lucrător drept „lucrător frontalier” sau „lucrător, altul decât lucrător frontalier”

Dispozitivul

Cererea având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Sozialgericht Würzburg prin decizia din 28 septembrie 2006 este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 13 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Spania) — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez/Consejería de Salud y Servicios Sanitarios, Federación Empresarial de Farmacéuticos (FEFE), Principado de Asturias

(Cauze conexe C-72/07 și C-111/07) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Inadmisibilitate)

(2007/C 199/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez

Pârâți: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios, Federación Empresarial de Farmacéuticos (FEFE), Principado de Asturias

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Interpretarea articolului 43 CE — Legislație care prevede condițiile ce trebuie îndeplinite pentru deschiderea de noi farmacii

Dispozitivul

Cererile având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare, introduse de Tribunal Superior de Justicia de Asturias prin deciziile din 30 noiembrie 2006 și din 29 ianuarie 2007, sunt vădit inadmisibile.

⁽¹⁾ JO C 82, 14.4.2007.
JO C 95, 28.4.2007.

Acțiune introdusă la 5 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-193/07)

(2007/C 199/25)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Recchia și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat măsurile adecvate pentru a evita o deteriorare a habitatelor și perturbări semnificative ale speciilor în ASP *Puszcza Augustowska*, PLB 200002, în cadrul procedurilor de aprobare a ocilirii orașului Augustów, situat în nord-estul teritoriului său, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (2) și al articolului 7 din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (*);
- constatarea faptului că, întrucât nu a supus investiția pentru proiectul rutier de ocolire a orașului Wasilków, situat în nord-estul teritoriului său, unei evaluări corespunzătoare a efectelor proiectului asupra ASP *Puszcza Knyszyńska*, PLB 200003, întrucât a aprobat această investiție în pofida efectului său negativ asupra integrității ariei în cauză și întrucât a început realizarea acestei investiții, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (3) și al articolului 7 din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică;
- constatarea faptului că, întrucât a propus executarea proiectului de împădurire ca măsură compensatorie pentru pierderea ariei *Puszcza Augustowska*, PLB 200002, asupra ariei care trebuie să fie propusă ca sit de importanță comunitară conform Directivei 92/43/CEE („*Pojezierze Sejnerskie*”, PLH 200007, cu o suprafață totală de 7 456,9 ha), Republica Polonă a încălcat Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, în lumina hotărârilor pronunțate de Curte în cauzele C-117/03, *Dragaggi*, și C-244/05, *Bund Naturschutz*;
- constatarea faptului că, întrucât a aprobat distrugerea habitatelor *Puszcza Augustowska* în interiorul unei arii care trebuie să fie propusă ca sit de importanță comunitară conform Directivei 92/43/CEE (*Ostoja Augustowska* PLH 200005) în cadrul construirii proiectului rutier de ocolire a orașului Augustów, situat în nord-estul teritoriului său, Republica Polonă a încălcat Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, în lumina hotărârilor pronunțate de Curte în cauzele C-117/03, *Dragaggi*, și C-244/05, *Bund Naturschutz*.
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta cerere privește aplicarea necorespunzătoare a Directivelor 79/409/CEE (*) (Păsări) și 92/43/CEE (Habitat). Directiva Habitat urmărește să creeze o rețea ecologică europeană coerentă, cu scopul de a favoriza menținerea, chiar restabilirea, într-o stare de conservare favorabilă, a habitatelor naturale, precum și a faunei și a florei sălbatice pe teritoriul statelor membre. Pentru a atinge acest obiectiv, se prevede în special desemnarea unor arii speciale de conservare (denumite în continuare „ASC”). Articolul 6 alineatul (2) din directiva menționată

impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru a evita, prin toate actele lor, deteriorarea sitului, precum și perturbarea semnificativă a speciilor pentru care a fost desemnat situl respectiv, în timp ce alineatul (3) prevede obligația statelor membre de a supune orice plan sau proiect care nu are o legătură directă cu sau nu este necesar pentru gestionarea sitului, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, unei evaluări corespunzătoare a efectelor asupra sitului, în funcție de obiectivele de conservare ale acestuia din urmă.

Polonia este în curs de a realiza două proiecte rutiere de ocolire a orașelor Augustów și Wasilków în interiorul siturilor protejate în sensul directivelor menționate anterior, cu încălcarea articolului 6 alineatele (2) și (3), coroborat cu articolul 7 din directiva Habitat, în ceea ce privește două arii speciale de protejare (ASP) și cu încălcarea regimului de protecție care rezultă din jurisprudența „*Dragaggi*” (C-117/03) și „*Bund Naturschutz*” (C-244/05) în ceea ce privește un potențial sit de importanță comunitară (SIC). În plus, Polonia a propus o măsură compensatorie pentru pierderile ecologice suferite din cauza realizării proiectului de ocolire a orașului Augustów, ce urmează să fie realizat pe un potențial sit de importanță comunitară (SIC), care riscă să aducă atingere caracteristicilor ecologice ale acestui sit.

În ceea ce privește proiectul rutier de ocolire a orașului Augustów, ruta este prevăzută să traverseze ASP *Puszcza Augustowska* și potențialul SIC *Ostoja Augustowska*. ASP găzduiește 41 de specii de păsări enumerate în anexa I la directiva Păsări, în timp ce situl *Ostoja Augustowska* găzduiește 21 de tipuri de habitate enumerate în anexa I la directiva Habitat. În plus, acest din urmă sit adăpostește nouă specii de animale și opt specii de plante citate în anexa II la directiva Habitat, printre care o specie prioritară, și anume lupul. Situl *Ostoja Augustowska* îndeplinește ansamblul criteriilor ecologice din anexa III la directiva Habitat pentru a fi propus și ulterior clasificat drept SIC în temeiul respectivei directive.

În ceea ce privește regimul aplicabil acestui proiect și efectelor sale asupra ASP, trebuie remarcat că procedura sa de autorizare a fost declanșată înainte de data aderării Poloniei. Comisia consideră, în conformitate cu cele hotărâte în cauza C-209/04 (Comisia/Austria), că prevederile articolului 6 alineatele (3) și (4) din directiva Habitat nu sunt aplicabile. În același timp, prevederile materiale ale aceleiași directive, în special articolul 6 alineatul (2), sunt aplicabile din momentul aderării. În ceea ce privește același proiect și efectele sale asupra potențialului SIC, Comisia consideră că regimul lor juridic nu se distinge de cel indicat în hotărârile „*Dragaggi*” și „*Bund Naturschutz*”, menționate anterior, cerințele de protecție fiind identice. În plus, acest regim se aplică din momentul aderării Poloniei la Uniunea Europeană întrucât este vorba de obligații substanțiale având legătură cu obiectivul directivei Habitat; ipoteza contrară ar conduce la rezultatul că statele membre nu ar fi legate de obiectivele directivei în ceea ce privește proiectele pentru care procedura de autorizare a fost declanșată înainte de data aderării.

Proiectul în cauză deteriorează habitatele, perturbă speciile pentru care a fost creată ASP și nu constituie o măsură aptă să ocrotească interesul potențialului SIC la nivel național. Proiectul va cauza daune ireversibile și va conduce la deteriorarea ecosistemului unic și excepțional care este cel al văii râului Rospuda în

ceea ce privește efectele asupra păsărilor și asupra habitatelor și a speciilor care merită protecție în sensul Directivelor 79/409/CEE și 92/43/CEE. Trebuie constatat că, în cadrul evaluării efectelor proiectului de ocolire a orașului Augustów asupra ariilor Natura 2000, autoritățile poloneze nu au luat în considerare în mod corespunzător soluțiile alternative. Întrucât nu au demonstrat absența soluțiilor alternative, autoritățile poloneze nu pot să se prevaleze de un interes public major cu scopul de a aproba proiectul în cauză.

În ceea ce privește proiectul rutier de ocolire a orașului Wasilków, ruta este prevăzută să traverseze ASP *Puszcza Knyszynska* care găzduiește 37 de specii de păsări citate în anexa I la directiva Păsări. Procedura de autorizare a fost declanșată după aderarea Poloniei la Uniunea Europeană; este vorba așadar de un proiect cărui i se aplică prevederile procedurale conținute în articolul 6 alineatele (3) și (4). Evaluarea efectelor care a fost realizată pentru acest proiect este defectuoasă din mai multe puncte de vedere și nu constituie o evaluare corespunzătoare a efectelor în temeiul articolului 6 alineatul (3) din directiva Habitate. În plus, trebuie subliniat de asemenea că autoritățile poloneze nu au prezentat Comisiei soluții alternative de ocolire a orașului Wasilków și că acestea nu au abordat problema măsurilor compensatorii privind aria care va fi distrusă de această rută de ocolire.

Lucrările au început deja, în special tăierea copacilor a avut deja loc.

Proiectul de împădurire ce urmează să fie realizat în potențialul SIC *Pojezierze Sejneńskie* ca măsură compensatorie pentru pierderile ecologice suferite de siturile afectate de proiectul de ocolire a orașului Augustów nu numai că nu compensează pierderile ecologice, ci, în plus, ar implica efecte negative asupra potențialului SIC. Situl, care găzduiește mai multe tipuri de habitate prioritare din anexa I la directiva Habitate, îndeplinește ansamblul criteriilor ecologice din anexa III pentru a fi propus și apoi clasificat drept SIC în temeiul respectivei directive. În plus, situl adăpostește șase specii de animale și șase specii de plante din anexa II la directiva Habitate, printre care o specie prioritară, și anume lupul. O parte din suprafața habitatului prioritar *Pajști calcaroase pe nisipuri xerice* (aproximativ 17 hectare), precum și habitatele a două specii de plante din anexa II (*Pulsatilla patens* și *Thesium ebracteatum*) vor fi despădurite în cadrul măsurilor avute în vedere pentru a compensa daunele cauzate habitatelor de păsări prin construirea proiectului de ocolire a orașului Augustów.

Autoritățile poloneze și-au exprimat dorința de a finaliza acest proiect de împădurire cel târziu până la sfârșitul lunii iunie anul curent. Comisia solicită Curții să dispună suspendarea sau neîncepterea lucrărilor până la pronunțarea hotărârii în cauza principală.

(¹) JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

(²) Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice, JO L 103, 25.4.1979, p. 1.

Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-227/07)

(2007/C 199/26)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Shotter și K. Mojzesowicz, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin netranspunerea corectă în dreptul național a Directivei 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) (¹) și, în special, a articolului 4 alineatul (1) privind obligația de a negocia interconectarea reciprocă și a articolului 5 alineatul (1) primul paragraf privind competența autorității naționale de reglementare de a încuraja și, după caz, de a asigura, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, accesul și interconectarea adecvată, precum și interoperabilitatea serviciilor, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Directiva privind accesul) prevede că operatorii rețelilor publice de comunicații au dreptul și obligația de a negocia interconectarea reciprocă în scopul furnizării serviciilor de comunicații electronice disponibile pentru public, în vederea asigurării furnizării și interoperabilității serviciilor pe întreg teritoriul Comunității. Aceasta impune, de asemenea, ca autoritățile naționale de reglementare să aibă competența de a încuraja și, după caz, de a asigura, în conformitate cu dispozițiile directivei, accesul și interconectarea adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor.

În ceea ce privește Republica Polonă, termenul pentru transpunerea acestei directive a expirat la 30 aprilie 2004, în conformitate cu dispozițiile coroborate ale articolelor 2 și 54 din Actul de aderare.

În conformitate cu legislația poloneză, toți operatorii rețelilor publice de comunicații sunt obligați să negocieze accesul și autoritatea națională de reglementare poate decide cu privire la termenul de încheiere a acestui tip de negocieri. În plus, dacă părțile nu ajung la un acord, autoritatea națională de reglementare poate, la cererea uneia dintre părți, să adopte o decizie care va înlocui contractul și să impună astfel obligații întreprinderilor independente de poziția lor pe piață. Comisia obiectează că aceste dispoziții ale legii poloneze privind telecomunicațiile nu sunt conforme condițiilor din articolul 4 alineatul (1) și din articolul 5 alineatul (1) primul paragraf din Directiva privind accesul.

În ceea ce privește introducerea în dispozițiile legale generale a unei obligații de a negocia cu bună-credință contractele de acces, această soluție are drept consecință impunerea obligației de a negocia fără a verifica în prealabil absența concurenței efective pe piața respectivă, nu permite autorității naționale de reglementare să analizeze impactul obligației de acordare a accesului asupra concurenței pe termen lung pe piață, precum și, prin urmare, să suprimă această obligație în cazul intensificării concurenței pe piață.

În ceea ce privește competența autorității naționale de reglementare de a adopta o decizie care va înlocui contractul părților, se cuvine să se noteze că articolul 5 alineatul (1) primul paragraf din Directiva privind accesul nu poate fi pus în aplicare printr-o dispoziție legală generală întrucât acesta impune ca o autoritate națională de reglementare să fie abilitată să acționeze doar în anumite cazuri. Competența încredințată autorităților naționale de reglementare în temeiul dispoziției din directivă citate anterior este în mod clar limitată, pe de o parte, prin referirea la „obiectivel[e] stabilite la articolul 8 din Directiva 2002/21/CE ⁽¹⁾ (directiva-cadru)” și, pe de altă parte, prin cerința prevăzută de articolul 5 alineatul (3) din Directiva privind accesul. Aceste limite ale competenței autorității naționale de reglementare garantează că aceasta nu va acționa decât în anumite situații precise. În plus, obligațiile de reglementare pot fi impuse doar întreprinderilor care dispun de o putere semnificativă pe piață sau, independent de puterea întreprinderii pe piață, în cazurile menționate la articolul 8 alineatul (3) din Directiva privind accesul. Din acest fapt rezultă că dacă autoritatea națională de reglementare decide să intervină, această intervenție trebuie să aibă ca temei juridic dispozițiile directivei, inclusiv atunci când autoritatea de reglementare națională decide să impună obligații de reglementare.

⁽¹⁾ JO L 108, 24.4.2002, p. 7.

⁽²⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directivă-cadru), JO L 108, p. 33-50 și Ediția specială a JO în poloneză, capitolul 13, volumul 29, p. 349.

Recurs introdus la 22 mai 2007 de Carsten Brinkmann împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 22 martie 2007 în cauza T-322/05, Carsten Brinkmann/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-243/07 P)

(2007/C 199/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Carsten Brinkmann (reprezentant: K. van Bebber, Rechtsanwältin)

Celelalte părți în proces:

1. Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

2. Terra Networks, S.A.

Concluziile recurentului

— anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 22 martie 2007 pronunțate în cauza T-322/05;

— anularea deciziei Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne nr. 3646/2004 din 29 octombrie 2004;

— obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața OAPI precum și a celor aferente procedurii în fața Tribunalului de Primă Instanță și a Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

Recurentul își întemeiază recursul împotriva hotărârii menționate a Tribunalului de Primă Instanță pe încălcarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară. În baza unei aprecieri corecte, între cele două mărci aflate în conflict în prezenta cauză nu există niciun risc de confuzie în sensul articolului 8 alineatul (1) din regulament.

În primul rând, nu ar fi adevărat că produsele și serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea mărcii și respectiv cele desemnate de marca invocată în opoziție sunt identice.

În al doilea rând, publicul relevant nu ar fi constituit din consumatorul mediu german, ci ponderea cea mai mare ar reprezenta-o mai degrabă specialiști, și anume experți din sectorul bancar, proprietari de bunuri imobiliare etc.

În al treilea rând, caracterul distinctiv al elementului grafic „terra” în marca invocată în opoziție ar fi foarte redus. Tribunalul de Primă Instanță nu a luat în considerare deloc acest aspect decisiv: acesta nu examină caracterul distinctiv al mărcii invocate în opoziție. Acesta este însă un aspect esențial întrucât, dacă marca anterioară are un caracter distinctiv foarte redus, ar putea să nu existe un risc de confuzie în cazurile în care în mod normal s-ar considera că există un astfel de risc. Cu cât este mai redus caracterul distinctiv al unui semn, cu atât este mai redusă întinderea protecției mărcii. În cazul mărcilor cu caracter distinctiv redus, nici chiar o posibilitate efectivă (și de asemenea ridicată) de confuzie nu poate fi considerată un risc de confuzie în sens juridic.

În al patrulea rând, în ceea ce privește asemănarea semnelor, aceasta ar depinde de asemănarea grafică, fonetică și conceptuală, acordându-se atenție impresiei generale în fiecare caz, însă trebuie luate în considerare totodată și elementele distinctive și dominante. Marca invocată în opoziție este o marcă figurativă compusă din cuvântul „terra” și un element figurativ, care are aproximativ aceeași mărime ca elementul verbal component „terra”. Din simplul fapt că marca contestată nu are niciun element figurativ rezultă că, la o comparație de ansamblu a mărcilor respective, se observă diferențe clare. Totuși, chiar dacă s-ar admite că elementul verbal component „terra” ar distinge marca invocată în opoziție, nu există nicio asemănare relevantă în sensul dreptului mărcilor. Trebuie subliniat faptul că, într-adevăr, termenul fantezie „Terranus” cuprinde în totalitate termenul „terra”, astfel cum acesta este înțeles în mod normal de către public. Cu toate acestea, semnul „terra” nu are un rol distinctiv de sine stătător în marca ulterioară. Mai mult, publicul s-ar fi obișnuit cu faptul că, termeni derivați din rădăcina unui anumit cuvânt, pot dobândi un sens complet diferit, ca urmare a unei variații și astfel, nu se mai poate realiza o legătură conceptuală cu termenul original.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgia) la 1 iunie 2007 — VTB-VAB NV/Total Belgium NV

(Cauza C-261/07)

(2007/C 199/28)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: VTB-VAB NV

Pârâtă: Total Belgium NV

Întrebarea preliminară

Directiva 2005/29/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale se opune unei dispoziții naționale, precum articolul 54 din legea belgiană privind practicile comerciale și informarea și protecția consumatorilor (Belgische Wet betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument) din 14 iulie 1991 care, în afara unor cazuri enumerate limitativ, interzice orice ofertă de vânzare condiționată din partea unui vânzător către un consumator, inclusiv oferta unui produs pe

care consumatorul trebuie să îl cumpere împreună cu un serviciu gratuit, a cărui utilizare este condiționată de cumpărarea produsului, și aceasta indiferent de împrejurările speței, în special fără a lua în considerare influența pe care o poate avea oferta concretă asupra consumatorului mediu și indiferent dacă, în împrejurările concrete, această ofertă poate fi considerată ca fiind contrară obligației de diligență profesională și uzanțelor comerciale loiale?

⁽¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale ordinario di Roma (Italia) la 4 iunie 2007 — Caffaro Srl/Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C

(Cauza C-265/07)

(2007/C 199/29)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Roma

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Caffaro Srl

Pârâtă: Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C

Întrebarea preliminară

Este articolul 14 din Decretul Lege 669/96, modificat de articolul 147 din Legea 388/2000, prin care se prevede un termen de 120 de zile de la notificarea titlului executoriu, termen pe care creditorul este obligat să îl respecte, în cazul în care este vorba despre executarea silită a autorităților publice, contrar Directivei 2000/35/CE ⁽¹⁾, în special articolului 5 din această directivă?

⁽¹⁾ JO L 200, p. 35, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 226.

Acțiune introdusă la 6 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania**(Cauza C-269/07)**

(2007/C 199/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: R. Lyal și W. Mölls, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 39 CE, al articolului 7 din Regulamentul nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 (*) și al articolelor 18 CE și 12 CE, prin adoptarea și menținerea în vigoare a prevederilor privind pensia suplimentară facultativă pentru limită de vârstă cuprinse la articolele 79-99 din legea privind impozitul pe venit (Einkommensteuergesetz), în măsura în care aceste prevederi:
- nu recunosc lucrătorilor frontalieri (și soțului/soției acestora) dreptul la prestațiile de pensie facultativă pentru limită de vârstă, în măsura în care aceștia nu sunt plătitori de impozit integral;
 - nu permit utilizarea capitalului constituit pentru un apartament destinat propriei locuiri în casa proprietate personală, în măsura în care acesta nu se situează în Germania;
 - prevăd obligația de a restitui sprijinul financiar în momentul în care încetează statutul de persoană plătitoare de impozite integral.
- Obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În 2001, Republica Federală Germania a introdus așa numitele prestații de pensie facultativă pentru limită de vârstă, prin intermediul cărora se urmărea sprijinirea instituirii unei pensii suplimentare pentru a compensa scăderea nivelurilor pensiilor de stat. Cu toate acestea, prestațiile respective se acordă numai în cazul în care persoana în cauză este plătitoare de impozit integral în Germania, ceea ce exclude în orice caz de la beneficiul acestora lucrătorii frontalieri, cărora li se aplică dreptul fiscal al statului de rezidență în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impunerii și care prin urmare nu plătesc niciun impozit în Germania. În plus, posibilitatea de a folosi o parte din capitalul acumulat pentru achiziționarea unui apartament este recunoscută numai pentru proprietățile situate în Germania și nu și pentru cele situate în străinătate în apropierea graniței. În final, prestațiile de pensie facultativă trebuie restituite dacă persoana respectivă pierde statutul de persoană plătitoare de impozit integral.

În opinia Comisiei, aceste prevederi încalcă dispozițiile dreptului comunitar privind interzicerea discriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate, libera circulație a lucrătorilor și egalitatea de tratament față de lucrătorii din alte state membre în ceea ce privește avantajele sociale și fiscale. De fapt, interdicția discriminării lucrătorilor din alte state membre pe motiv de cetățenie sau naționalitate include nu numai discriminarea manifestă pe motiv de cetățenie sau naționalitate, ci și forme subtile de discriminare, care prin utilizarea altor criterii de diferențiere ar putea avea practic același rezultat. Mai mult, din jurisprudența Curții rezultă că și lucrătorii frontalieri au dreptul la avantaje sociale în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68.

Întrucât prestațiile de pensie facultativă pentru limită de vârstă corespund definiției unui „avantaj social”, acestea ar trebui acordate și atunci când lucrătorul frontieră și/sau soțul/soția acestuia nu este/sunt plătitori de impozit integral în Germania. Acest avantaj este condiționat de calitatea obiectivă de lucrător a persoanei în cauză. Pensia de stat, al cărei nivel este în scădere și prin urmare a cărei suplimentare ar trebui să fie asigurată de prestațiile de pensie facultativă pentru limită de vârstă, vizează în primul rând persoanele încadrate în muncă, deși, incidental pot fi vizate și alte grupuri de persoane. De altfel, noțiunea de avantaj social include și astfel de avantaje care sunt acordate pur și simplu în temeiul faptului că beneficiarul are reședința pe teritoriul național. Rezultă astfel că, de regulă, lucrătorii frontalieri se află în aceeași situație cu lucrătorii care au reședința pe teritoriul național: ambele categorii sunt afectate de nivelul în scădere al pensiilor din sistemul german, la care sunt afiliate și pentru care au plătit contribuții. Ambele categorii au interesul să acumuleze o pensie suplimentară în timpul perioadei active a vieții, pentru a compensa scăderea nivelului pensiilor de stat. Reglementarea germană care exclude de la acest avantaj lucrătorii frontalieri, cărora li se aplică dreptul fiscal al statului de rezidență în baza unei convenții privind evitarea dublei impunerii, constituie astfel o discriminare ascunsă și prin urmare încalcă articolul 39 alineatul (2) CE și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68. Calificarea prestațiilor de pensie facultativă pentru limită de vârstă ca fiind un avantaj „fiscal” sau „social” nu are importanță până la urmă, având în vedere că lucrătorii frontalieri au dreptul la un tratament egal și în ceea ce privește avantajele „fiscale”.

Și în ceea ce privește interdicția de a folosi capitalul constituit pentru un apartament destinat propriei locuiri în casa proprietate personală, în măsura în care acesta nu se situează în Germania, se poate considera că ar fi vorba de un avantaj social. Chiar și în cazul în care ar fi vorba de un avantaj fiscal, ar exista o încălcarea a liberei circulații a lucrătorilor. Această condiție limitează efectiv posibilitatea de a valorifica un avantaj social: aceasta determină imposibilitatea pentru lucrătorii frontalieri de a-și folosi capitalul economisit pentru un apartament, atunci când acesta se situează în apropierea graniței, în străinătate, cum ar fi normal de așteptat în cazul acestor lucrători. În comparație cu lucrătorii naționali, se reduce flexibilitatea cu care lucrătorii frontalieri tipici ar putea valorifica prestațiile respective, în momentul în care contractul de pensie facultativă pentru limită de vârstă ar intra în faza în care titularul începe să beneficieze de pensia facultativă. Astfel, s-ar reduce valoarea acestor prestații ca avantaj social. Acest dezavantaj pentru lucrătorii frontalieri constituie de asemenea o discriminare ascunsă pe motiv de cetățenie sau naționalitate, care încalcă articolul 39 alineatul (2) CE și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68.

Obligația de restituire prevăzută de dreptul german atunci când încetează statutul de persoană plătitoare de impozit integral vizează în primul rând străinii. Numărul străinilor care, la sfârșitul vieții lor profesionale, se întorc în țara de origine este practic de câteva ori mai mare decât numărul germanilor care se mută în străinătate ca pensionari. În plus, obligația de restituire descurajează persoanele respective să își mute reședința într-un alt stat membru. Mai mult, reglementarea în discuție poate diminua a priori valoarea prestațiilor de pensie facultativă pentru lucrătorii migranți față de lucrătorii naționali și poate crea astfel o discriminare ascunsă, chiar de la etapa acordării acestui avantaj. Aceasta este situația în cazurile în care lucrătorul migrant dorește să evite a priori restituirea și din această cauză nici nu mai depune o cerere pentru acordarea prestațiilor de pensie facultativă pentru limită de vârstă. Nici în acest caz nu pot fi identificate motive întemeiate. În ceea ce privește coerența fiscală, aceasta este deja asigurată prin prevederile convențiilor privind evitarea dublei impunerii. Obligația de restituire la încetarea statutului de persoană plătitoare de impozit integral constituie astfel o discriminare ascunsă pe motiv de cetățenie sau naționalitate și prin urmare încalcă articolul 39 CE, articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68 precum și articolele 12 CE și 18 CE.

(¹) JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11.

Acțiune introdusă la 6 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania

(Cauza C-270/07)

(2007/C 199/31)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Erlbacher și A. Szymkowska)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit, respectiv continuă să nu își îndeplinească obligațiile care îi revin potrivit articolului 1 și articolului 5 alineatele (3) și (4) din Directiva 85/73 (¹), iar, după 1 ianuarie 2007, nici pe cele care îi revin potrivit articolului 27 alineatele (2), (4) și (10) din Regulamentul nr. 882/2004 (²), întrucât articolul 4 din legea de punere în aplicare a normelor referitoare la igiena cărnii și a cărnii de pasăre adoptată de landul Schleswig-Holstein nu respectă aceste prevederi comunitare;

— obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit articolului 1 alineatul (1) din Directiva 85/73/CEE, statele membre iau măsuri pentru perceperea unei taxe pentru cheltuielile ocazionate de inspecțiile și controalele cărnii în sensul diferitelor directive. Anexele directivei stabilesc modalitățile de calcul și de colectare a acestei taxe comunitare, care se substituie oricărei alte taxe sanitare, percepute pentru inspecții și controale de autoritățile naționale, regionale sau locale din statele membre. Articolul 5 alineatul (1) din directiva amintită prevede că taxele comunitare se stabilesc astfel încât să acopere costurile suportate de autoritatea competentă cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea controalelor și inspecțiilor. Potrivit alineatului (3) al acestui articol, statele membre sunt autorizate să perceapă o sumă mai mare, cu condiția ca taxa globală percepută să nu fie mai mare decât costul real al cheltuielilor de inspecție. În hotărârea din cauzele conexe C-284/00 și C-288/00, Stratmann și alții, Curte s-a pronunțat deja în sensul că din formularea și finalitatea Directivei 85/73 și 64/433 rezultă că taxa comunitară cuprinde costurile pentru inspecțiile bacteriologice. Înlocuirea Directivei 85/73 cu Regulamentul nr. 882/2004, începând de la 1 ianuarie 2007, nu a schimbat situația juridică în prezenta cauză.

Comisia consideră că dispozițiile legii de punere în aplicare adoptate de landul Schleswig-Holstein, care instituie perceperea unei taxe pentru inspecția bacteriologică, în plus față de taxa globală pentru inspecția cărnii, încalcă prevederile dreptului comunitar și nu respectă interpretarea dată acestor prevederi de către Curtea de Justiție în cauza Stratmann și alții.

Mai întâi, se solicită să se constate că inspecțiile bacteriologice sunt incluse în inspecțiile și controalele sanitar-veterinare în sensul Regulamentului nr. 854/2004, iar costurile acestor trebuie acoperite din taxa comunitară. Deși statele membre au posibilitatea de a percepe o taxa mai mare decât taxele prevăzute în anexa Directivei 85/73/CEE, cu condiția ca taxa globală percepută să nu depășească costul real al cheltuielilor de inspecție, totuși, orice majorare decisă de un stat membru trebuie să privească suma globală însăși. Taxa specială care depășește taxa comunitară trebuie să acopere toate costurile reale efectuate. Costurile mai mari nu pot justifica o dispoziție de drept intern care prevede că, pentru inspecțiile bacteriologice, costurile trebuie plătite în plus față de taxa globală. Aceasta nu ar reprezenta de fapt o majorare generală a cuantumului global al taxei comunitare care cuprinde toate costurile efectuate.

O prevedere de natura celei din legea de punere în aplicare adoptată de landul Schleswig-Holstein contravine și efectului util al dispozițiilor relevante ale dreptului comunitar. Într-adevăr, aceste dispoziții armonizate au drept scop ca, în domeniul finanțării inspecțiilor și controalelor sanitar-veterinare ale cărnii proaspete, să elimine denaturarea concurenței care s-ar putea produce ca urmare a diferențelor în materie existente între statele membre. Curtea de Justiție a considerat, la rândul său, că acest obiectiv este pus în pericol dacă anumite măsuri de inspecție prevăzute de dreptul comunitar nu sunt incluse în

sistemul de finanțare armonizat la nivel comunitar, putând face obiectul unor taxe naționale specifice.

⁽¹⁾ JO L 32, p. 14.

⁽²⁾ JO L 165, p. 1.

Acțiune introdusă la 8 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-275/07)

(2007/C 199/32)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Wilms și M. Velardo, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— constatarea de către Curte că,

- întrucât a refuzat să plătească dobânzi de întârziere Comisiei, în valoare totală de 847,06 euro pentru contabilitatea tardivă a drepturilor vamale și a refuzat să-și adapteze dispozițiile naționale la normele comunitare cu privire la operațiunile vamale acoperite de garanția globală și necontestate, rezultate dintr-o operațiune de tranzit comunitar și
- întrucât a refuzat să plătească dobânzi de întârziere Comisiei, în valoare totală de 3 322 euro, corespunzătoare nerespectării termenelor prevăzute de reglementarea comunitară pentru înregistrarea în contabilitatea „A” a drepturilor vamale, în cadrul operațiunilor de tranzit în temeiul Convenției TIR

Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de punere în aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind resursele proprii ale Comunităților ⁽¹⁾ și a încălcat în special articolul 6 alineatul (2) litera (a) din acesta, înlocuit, cu începere din 31 mai 2000, de Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților ⁽²⁾ și a încălcat în special articolul 6 alineatul (3) litera (a) din acesta.

— Obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia contestă două decizii ale Republicii Italiene. Prima constă în refuzul de a plăti Comisiei dobânzi de întârziere în valoare totală de 847,06 euro pentru contabilitatea tardivă a drepturilor vamale, precum și de a-și adapta dispozițiile naționale la normele comunitare cu privire la contabilitatea operațiunilor vamale acoperite de garanția globală și necontestate, rezultate dintr-o operațiune de tranzit comunitar. Cea de a doua constă în refuzul de a plăti Comisiei dobânzi de întârziere în valoare totală de 3 322 euro corespunzătoare nerespectării termenelor prevăzute de reglementarea comunitară pentru înregistrarea în contabilitatea „A” a drepturilor vamale, în cadrul operațiunilor de tranzit în temeiul Convenției TIR.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă faptul că Republica Italiană, în afara faptului că a încălcat articolele 8 și 11 din Regulamentul nr. 1552/89, în plus, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (2) litera (a), înlocuit, cu începere de la 31 mai 2000, de Regulamentul nr. 1150/2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților și, în special, de articolul 6 alineatul (3) litera (a) din acesta.

⁽¹⁾ JO L 155, p. 1.

⁽²⁾ JO L 130, p. 1.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Liège (Belgia) la 13 iunie 2007 — Statul belgian/Truck Center SA

(Cauza C-282/07)

(2007/C 199/33)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Liège

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Statul belgian

Pârâtă: Truck Center SA

Întrebarea preliminară

Articolele 105, 3, b și 107, § 2, 9 din *arrêté royal d'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992* [Decretul regal de executare a Codului impozitelor pe venit 1992] (CIR 1992)], emis în aplicarea articolului 266 din CIR 1992, coroborate cu articolul 23 din convenția dintre Belgia și Luxemburg pentru evitarea dublei impozitări, nu încalcă articolul 73 (devenit articolul 56) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, articol ce prevede libera circulație a capitalurilor, prin faptul că, limitând renunțarea la reținerea impozitului pe capitalul mobilier, prevăzută în articolul 107, § 2, 9, numai la dobânzile atribuite societăților rezidente, acestea, pe de o parte, au ca efect să descurajeze societățile rezidente de a împrumuta capitaluri de la societăți stabilite într-un alt stat membru și, pe de altă parte, constituie, pentru societățile stabilite într-un alt stat membru, un obstacol pentru realizarea de investiții de capital, pe cale de împrumut, în societățile cu sediul în Belgia?

Acțiune introdusă la 12 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-283/07)

(2007/C 199/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Zadra și J.-B. Laiguelot, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- constatarea că, prin adoptarea și menținerea în vigoare a unor dispoziții precum:
 - articolul 1 alineatele 25-27 și alineatul 29 litera a) din Legea nr. 308 din 15 decembrie 2004 și
 - articolul 1 alineatul 29 litera b) din Legea nr. 308 din 15 decembrie 2004, precum și articolul 183 primul alineat litera s) și articolul 229 din Decretul Legislativ nr. 152 din 3 aprilie 2006,

în temeiul cărora anumite tipuri de fier vechi destinate utilizării în activități siderurgice și metalurgice și, respectiv, combustibilul provenit din deșeuri (RDF), de înaltă calitate sunt excluse a priori din domeniul de aplicare a legislației italiene privind deșeurile, de transpunere a Directivei

75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată de Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 ⁽²⁾, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 litera (a) din directiva menționată mai sus;

- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că, în lumina jurisprudenței Curții, dispozițiile articolului 1 alineatele 25-27 și alineatul 29 din Legea nr. 308, precum și ale articolului 183 primul alineat litera s) și ale articolului 229 din Decretul Legislativ nr. 152, prin care sunt excluse în mod sistematic și a priori din cuprinsul noțiunii de deșeu anumite tipuri de fier vechi destinate utilizării în activități siderurgice și combustibilul obținut din deșeuri (RDF refuse-derived fuel) de înaltă calitate, au ca efect restrângerea nejustificată a definiției deșeurii prevăzută de directiva 75/442 și, prin urmare, domeniul de aplicare a acestei directive, aducând în mod inevitabil atingere efectului util al acesteia. Aceste dispoziții sunt, deci, contrare directivei însăși, de la care nu se poate deroga printr-o normă de drept intern și care nu prevede nicio excludere din domeniul său de aplicare a obiectelor și substanțelor menționate mai sus.

Excluderea din noțiunea de deșeu a fierului vechi destinat utilizării în activități siderurgice și a RDF de înaltă calitate este instituită de legiuitorul italian, prin intermediul prezumției *juris et de iure* că aceste obiecte și substanțe, astfel cum sunt definite în dispozițiile în discuție, ar trebui întotdeauna să fie calificate drept materii prime. O astfel de prevedere restrânge în mod inevitabil definiția dinamică și funcțională prevăzută de directivă. Aceasta exclude, într-adevăr, posibilitatea ca existența unui „deșeu” în sensul Directivei 75/442 să poată fi „constatată în lumina complexului de circumstanțe” care ar trebui, de la caz la caz, să stabilească dacă este vorba despre un deșeu în sensul directivei.

Excluderea sistematică a acestor materiale reziduale din domeniul de aplicare a directivei aduce atingere nu numai efectului util al directivei și, mai precis, al sistemului de controale asupra gestionării deșeurilor instituit de aceasta în scopul protejării mediului, dar în plus are drept consecință excluderea aplicabilității la aceste materiale reziduale a întregii legislații privind mediul al cărei domeniu de aplicare este definit chiar prin trimitere la noțiunea de deșeu prevăzută de directivă. Consecințele potențiale adverse mediului ale unei astfel de excluderi, le depășesc, deci, pe cele care rezultă numai din neaplicarea directivei.

⁽¹⁾ JO L 194, p. 47.

⁽²⁾ JO L 78, p. 32.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Marea Britanie) la 14 iunie 2007 — The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs/Isle of Wight Council, Mid-Suffolk District Council, South Tyneside Metropolitan Borough Council, West Berkshire District Council

(Cauza C-288/07)

(2007/C 199/35)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Pârâți: Isle of Wight Council, Mid-Suffolk District Council, South Tyneside Metropolitan Borough Council, West Berkshire District Council

Întrebările preliminare

- 1) Expresia „denaturare a concurenței” trebuie apreciată pentru fiecare organism de drept public în parte, astfel încât, în contextul prezentei cauze, aceasta ar trebui determinată prin referire la sectorul sau la sectoarele în care organismul în cauză furnizează servicii de parcare sau prin referire la întregul teritoriu național al statelor membre?
- 2) Ce se înțelege prin expresia „ar conduce la”? În concret, ce grad de probabilitate sau ce nivel de certitudine este cerut pentru ca această condiție să fie îndeplinită?
- 3) Ce se înțelege prin termenul „gravă”? În concret, prin termenul „gravă” se înțelege un efect asupra concurenței care este mai mult decât nesemnificativ sau *de minimis*, un efect „substanțial” sau un efect „excepțional”?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgia) la 27 iunie 2007 — Galatea BVBA/Sanoma Magazines Belgium NV

(Cauza C-299/07)

(2007/C 199/36)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Galatea BVBA

Pârâtă: Sanoma Magazines Belgium NV

Întrebarea preliminară

Articolul 49 CE privind libertatea de a presta servicii, precum și Directiva 2005/29 ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului privind practicile comerciale neloiale, se opun unei prevederi naționale, precum articolul 54 din legea belgiană din 14 iulie 1991 privind practicile comerciale și informarea și protecția consumatorilor, care interzice — cu excepția cazurilor prevăzute limitativ de lege — orice ofertă de vânzare condiționată din partea unui vânzător către un consumator, în baza căreia achiziționarea contra cost sau gratuită a unor produse, servicii, avantaje specifice sau cupoane pentru obținerea acestora este condiționată de achiziționarea altor produse sau servicii, chiar identice, indiferent de împrejurările speței, și în special fără a lua în considerare influența pe care oferta concretă o poate avea asupra consumatorului mediu și indiferent de problema dacă, în împrejurările speței, se poate considera că această ofertă încalcă diligența profesională și uzanțele comerciale oneste?

⁽¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22).

Acțiune introdusă la 4 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-307/07)

(2007/C 199/37)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk și P. Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin nerecunoașterea diplomelor care conferă acces la profesia de farmacist specialist în analize clinice, Republica Portugheză nu a îndeplinit, în ceea ce privește această profesie, obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 89/48/CEE ⁽¹⁾.
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că activitatea profesională a farmacistului specialist în analize clinice este o profesie reglementată, care intră în sfera de aplicare a Directivei 89/48. Legea portugheză de transpunere a directivei limitează aplicarea acesteia la profesiile enumerate în cadrul unei liste. Întrucât profesia de farmacist specialist în analize clinice nu este inclusă în acea listă, statul portughez nu a respectat în întregime dispozițiile Directivei 89/48.

(¹) Directiva 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani (JO 1989, L 19, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 76).

țiilor comunitare privind libera circulație a lucrătorilor, independent de faptul că acestea se aplică și cetățenilor portughezi care își au reședința în alte zone ale țării. Conceptul de discriminare nu include doar discriminările manifeste pe motiv de cetățenie, ci și toate formele de discriminare care, prin aplicarea altor criterii de diferențiere, conduc în fapt la același rezultat.

Comisia consideră că argumentul autorităților portugheze potrivit căruia existența unei legături a candidatului cu Regiunea Autonomă Azore poate fi un indiciu al voinței candidatului de a rămâne în regiunea respectivă, nu poate fi considerat drept un element obiectiv care să justifice restricția privind numirea candidaților la concursurile externe în cauză.

(¹) JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11.

Acțiune introdusă la 6 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-314/07)

(2007/C 199/38)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Rozet și P. Costa de Oliveira, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin acordarea unei priorități în ceea ce privește ordinea candidaților la concursurile externe de cadre didactice din Regiunea Autonomă Azore, candidaților prevăzuți la articolul 25 alineatul 7 litera a) din regulamentul concursului aprobat prin Decretul legislativ regional nr. 27/2003/A din 9 iunie 2003, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 39 CE și al articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (¹).

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Criteriile de prioritate prevăzute de articolul 25 alineatul 7 din Decretul legislativ regional nr. 27/2003/A din 9 iunie 2003 în vederea stabilirii ordinii de numire a candidaților pentru posturile din centre educative sau din zone pedagogice din Regiunea Autonomă Azore pe o durată de cel puțin 3 ani au drept rezultat o discriminare pe motiv de cetățenie, contrară dispozi-

Ordonanța președintelui Camerei a șaptea a Curții din 13 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-172/06) (¹)

(2007/C 199/39)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 131, 3.6.2006.

Ordonanța președintelui Curții din 5 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal — Regatul Unit) — British Telecommunications plc, The Queen/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-185/06) (¹)

(2007/C 199/40)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 154, 1.7.2006.

Ordonanța președintelui Curții din 12 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel d'Angers — Franța) — EARL Mainelvo/Denkavit France SARL

(Cauza C-272/06) ⁽¹⁾

(2007/C 199/41)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 212, 2.9.2006.

Ordonanța președintelui Curții din 20 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-80/07) ⁽¹⁾

(2007/C 199/44)

Limba de procedură: greaca

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 69, 24.3.2007.

Ordonanța președintelui Curții din 19 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-479/06) ⁽¹⁾

(2007/C 199/42)

Limba de procedură: greaca

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

Ordonanța președintelui Curții din 18 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-91/07) ⁽¹⁾

(2007/C 199/45)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 82, 14.4.2007.

Ordonanța președintelui Curții din 18 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-41/07) ⁽¹⁾

(2007/C 199/43)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 69, 24.3.2007.

Ordonanța președintelui Curții din 20 iunie 2007 — (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare a Verwaltungsgericht Darmstadt — Germania) — Container Service Thorsten Sperzel GmbH/Land Hessen

(Cauza C-119/07) ⁽¹⁾

(2007/C 199/46)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 117, 26.5.2007.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007
— Sanders și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-45/01) ⁽¹⁾

(„Personal angajat în întreprinderea comună JET — Aplicarea unui statut juridic diferit de cel al agenților temporari — Despăgubire pentru prejudiciul material suferit”)

(2007/C 199/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Stephen G. Sanders (Oxon, Regatul Unit) și ceilalți 94 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: inițial P. Roth, QC, I. Hutton, E. Mitrophanous și A. Howard, barristers, ulterior P. Roth, I. Hutton și B. Lask, barrister)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: J. Currall, agent)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și A. Pilette, ulterior J.-P. Hix și B. Driessen, agenți)

Obiectul

Stabilirea, ca urmare a hotărârii Tribunalului din 5 octombrie 2004, Sanders și alții/Comisia (T-45/01, Rec., p. II-3315), a sumei datorate cu titlu de despăgubire pentru repararea prejudiciului financiar suferit de către fiecare reclamant datorită faptului că nu a fost recrutat în calitate de agent temporar al Comunităților Europene pentru activitatea desfășurată în cadrul întreprinderii comune Joint European Torus (JET).

Dispozitivul

- 1) Obligă Comisia la plata către fiecare reclamant a unei despăgubiri corespunzătoare sumei indicate pentru fiecare dintre aceștia în coloana 6 din anexa 3 la prezenta hotărâre.
- 2) Acestei sume i se va aplica o dobândă cu rata de 5,25 % începând de la 31 decembrie 1999 până la plata efectivă.
- 3) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de reclamanți pe parcursul întregului proces.
- 4) Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 134, 5.5.2001.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007
— Eagle și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-144/02) ⁽¹⁾

(„Personal angajat în întreprinderea comună JET — Aplicarea unui statut juridic diferit de cel al agenților temporari — Despăgubire pentru prejudiciul material suferit”)

(2007/C 199/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Richard J. Eagle și alții (Oxon, Regatul Unit) și ceilalți 12 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentant: D. Beard, barrister)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: J. Currall, agent)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și B. Driessen, agenți)

Obiectul

Stabilirea, ca urmare a hotărârii Tribunalului din 5 octombrie 2004, Eagle și alții/Comisia (T-144/02, Rec., p. II-3381), a sumei datorate cu titlu de despăgubire pentru repararea prejudiciului financiar suferit de către fiecare reclamant datorită faptului că nu a fost recrutat în calitate de agent temporar al Comunităților Europene pentru activitatea desfășurată în cadrul întreprinderii comune Joint European Torus (JET).

Dispozitivul

- 1) Comisia este obligată la plata către fiecare reclamant a unei despăgubiri corespunzătoare sumei indicate pentru fiecare dintre aceștia în coloana (6) din anexa 3 la prezenta hotărâre.
- 2) Acestei sume i se va aplica o dobândă cu rata de 5,25 % începând de la 31 decembrie 1999 până la plata efectivă.
- 3) Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de reclamanți pe parcursul întregului proces.
- 4) Consiliul va suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 169, 13.7.2002.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Sison/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza T-47/03) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului — Înghetarea fondurilor — Competența Comunității — Acțiune în anulare — Dreptul la apărare — Motivare — Dreptul la o protecție judiciară efectivă — Acțiune în despăgubiri”)

(2007/C 199/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Jose Maria Sison (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentanți: J. Fermon, A. Compote, H. Schultz, D. Gurses și T. Olsson, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Vitsentzatos și M. Bishop, agenți)

Intervenienți în favoarea reclamantului: Negotiating Panel of the National Democratic Front of the Philippines (Utrecht), Luis G. Jalandoni (Utrecht), Fidel V. Agcaoili (Utrecht), Maria Consuelo K. Ledesma (Utrecht) (reprezentant: B. Tomlow, avocat)

Intervenienți în favoarea pârâtului: Regatul Țărilor de Jos (reprezentant: H. Sevenster, agent) și Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial, R. Caudwell, ulterior, C. Gibbs, agenți, asistați de S. Moore, barrister)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare parțială a Deciziei 2002/974/CE a Consiliului din 12 decembrie 2002 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziei 2002/848/CE (JO L 337, p. 85) și, pe de altă parte, cerere de despăgubire.

Dispozitivul

1) Anulează Decizia 2006/379/CE a Consiliului din 29 mai 2006 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziei 2005/930/CE, în măsura în care aceasta îl privește pe reclamant.

2) Respinge cererea de despăgubire.

3) Obligă Consiliul la plata, în afară propriilor cheltuieli de judecată, a cheltuielilor de judecată ale reclamantului, inclusiv cele aferente procedurii privind măsurile provizorii, precum și cele ale Negotiating Panel of the National Democratic Front of the Philippines, ale domnilor Luis G. Jalandoni și Fidel V. Agcaoili și ale doamnei Maria Consuelo K. Ledesma.

4) Obligă Regatul Țărilor de Jos și Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord la plata propriilor cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 101, 26.4.2003.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Fédération des industries condimentaires de France și alții/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-90/03) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală — Incompatibilitate cu normele Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) a interdicției comunitare de a importa carne care conține substanțe cu efect hormonal — Introducerea de către Statele Unite ale Americii a unei suprataxe la import pentru produse de origine comunitară în temeiul unei autorizații a OMC — Încheierea de către Comisie a unei proceduri de examinare a obstacolelor în calea comerțului — Acțiune în despăgubiri a asociațiilor de exportatori comunitari afectați de suprataxă”)

(2007/C 199/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Fédération des industries condimentaires de France (FICF) (Paris, Franța), Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort (Millau, Franța), Comité économique agricole régional fruits et légumes de Bretagne (Cerafel) (Morlaix, Franța) și Comité interprofessionnel des palmipèdes à foie gras (CIFO) (Paris, Franța) (reprezentanți: inițial M. Jacquot și O. Prost, ulterior O. Prost, K. Lentz, E. Berthelot și M. Baudin, avocați)

Pârât: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Kuijper, C. Brown și G. Boudot, agenți)

Intervenient în sprijinul pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial E. Braquehais Conesa, ulterior J. Rodriguez Cárcamo, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubirea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare a ilegalităților de care ar fi fost afectată acțiunea întreprinsă de către Comisie ca răspuns la măsurile de retorsiune comercială adoptate de Statele Unite ale Americii în cauza cunoscută sub numele „carne de vită cu hormoni”.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Reclamantul suportă în solidar propriile cheltuieli de judecată și cele efectuate de către Comisie.
- 3) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 112, 10.5.2003.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Konidaris/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-93/03) (¹)

(„Funcționari — Recrutare — Post de director cu gradul A2 — Respingerea candidaturii — Acțiune în anulare — Obligație de motivare — Legalitatea analizei comparative a candidaturilor — Evaluarea calificărilor candidatului numit”)

(2007/C 199/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Spyros Konidaris (Overijse, Belgia) (reprezentanți: A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall, agent, asistat de D. Waelbroeck, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei de respingere a candidaturii reclamantului la postul de director la Direcția Generală INFSO/A: „Servicii de comunicare: politică și cadru normativ”.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată și cele efectuate de către reclamant.

(¹) JO C 112, 10.5.2003.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Mülhens/OAPI — Conceria Toska (TOSKA)**

(Cauza T-263/03) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TOSKA — Marcă națională verbală anterioară TOSKA — Motive relative de refuz — Marcă notoriu cunoscută în sensul articolului 6bis din Convenția de la Paris — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94”)

(2007/C 199/52)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Mülhens GmbH & Co. KG (Köln, Germania) (reprezentant: T. Schulte-Beckhausen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: M. Capostagno și O. Montalto, agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Conceria Toska Srl (Corsico, Italia) (reprezentant: G. Cimolino, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 13 mai 2003 (cauza R 369/2002-2) cu privire la o procedură de opoziție între Mülhens GmbH & Co. KG și Conceria Toska Srl.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Mülhens GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 289, 29.11.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007
— CB/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-266/03) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Carduri bancare — Decizie prin care se dispune o verificare — Articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 17 — Motivare — Proporționalitate”)

(2007/C 199/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Groupement des cartes bancaires (CB) (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Georges și J. Ruiz Calzado, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial T. Christoforou și O. Beynet, ulterior T. Christoforou și F. Arbault, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a Deciziei C (2003) 1524/9 a Comisiei din 7 mai 2003 în cauza COMP/D1/38.606, prin care Groupement des cartes bancaires și filialele sale sunt obligate să se supună unei verificări în aplicarea articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 17 al Consiliului din 6 februarie 1962, Primul regulament de punere în aplicare a articolelor [81] și [82] din tratat (JO 1962, 13, p. 204), astfel cum a fost modificat și, pe de altă parte, o cerere privind retragerea din dosar a tuturor înscrisurilor și a altor elemente aduse la cunoștința Comisiei în cursul verificării și restituirea acestora către reclamantă.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 251, 18.10.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Al-Aqsa/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-327/03) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Motivare”)

(2007/C 199/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Stichting Al-Aqsa (Heerlen, Țările de Jos) (reprezentanți: V. Koppe și L. Janssen, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și S. Marquardt, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare parțială, pe de o parte, a Deciziei 2003/480/CE a Consiliului din 27 iunie 2003 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziei 2002/974/CE (JO L 160, p. 81) și, pe de altă parte, a Deciziei 2003/646/CE a Consiliului din 12 septembrie 2003 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 și de abrogare a Deciziei 2003/480 (JO L 229, p. 22).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia 2006/379/CE a Consiliului din 29 mai 2006 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziei 2005/930/CE, în măsura în care aceasta privește Stichting Al-Aqsa.
- 2) Nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de declarare, în temeiul articolului 241 CE, a nelegalității Regulamentului nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001.
- 3) Obligă Consiliul la plata, în afară propriilor cheltuieli de judecată, a cheltuielilor de judecată ale Stichting Al-Aqsa.
- 4) Obligă Regatul Țărilor de Jos la plata propriilor cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 289, 29.11.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Schneider Electric/Comisia

(Cauza T-351/03) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală a Comunității — Prejudiciu suferit de o întreprindere datorită unei încălcări suficient de serioase a dreptului comunitar care viciază procedura de control al compatibilității cu piața comună a unei operațiuni de concentrare”)

(2007/C 199/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Schneider Electric SA (Rueil-Malmaison, Franța) (reprezentanți: A. Winckler și M. Pittie, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial P. Oliver, É Gippini Fournier și C. Ingen-Housz, ulterior P. Oliver, O. Beynet și R. Lyal, în final P. Oliver, R. Lyal și F. Arbault, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Franceză (reprezentant: G. de Bergues, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: W.-D. Plessing și M. Lumma, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubire pentru prejudiciul pe care reclamanta pretinde că l-a suferit datorită nelegalităților care viciau procedura de control al compatibilității cu piața comună a operațiunii de concentrare între Schneider Electric SA și Legrand SA.

Dispozitivul

- 1) Obligă Comunitatea Europeană la plata cu titlu de despăgubire, pe de o parte, a cheltuielilor efectuate de Schneider Electric SA pentru a participa la reluarea procedurii de control a compatibilității cu piața comună a operațiunii de concentrare intervenită după pronunțarea hotărârilor Tribunalului din 22 octombrie 2002, Schneider Electric/Comisia (T-310/01 și T-77/02) și, pe de altă parte, a două treimi din prejudiciul suferit de Schneider Electric corespunzător valorii reducerii prețului de cesionare a societății Legrand SA pe care Schneider Electric a trebuit să o consimtă în favoarea cesionarului în schimbul prelungirii termenului realizării efective a vânzării societății Legrand până la 10 decembrie 2002.
- 2) Respinge acțiunea pentru celelalte capete de cerere.
- 3) Părțile vor transmite Tribunalului, într-un interval de trei luni de la data pronunțării prezentei hotărâri, cuantumul referitor la primul prejudiciu, stabilit de comun acord potrivit modalităților arătate la punctul 320 din prezenta hotărâre.
- 4) În lipsa unui asemenea acord, părțile vor prezenta Tribunalului, în același termen, concluziile lor privind cuantumul prejudiciului.
- 5) Se va realiza o expertiză în scopul evaluării cuantumului referitor la cel de-al doilea prejudiciu, menționat la punctul 1 de mai sus, de către Schneider Electric.
- 6) Invită Schneider Electric și Comisia să aleagă un expert sau să propună Tribunalului o listă de experți pentru ca Tribunalul să desemneze pe unul dintre aceștia.
- 7) Pentru realizarea expertizei, greșa Tribunalului va comunica expertului o copie conformă cu originalul a anexelor 8 și 29 din cerere.
- 8) Expertul va fi invitat să își prezinte raportul într-un termen care urmează să fie stabilit.
- 9) Raportul va fi comunicat părților de către greșa Tribunalului.
- 10) Despăgubirea va fi reevaluată și majorată cu dobânzile moratorii potrivit criteriilor definite la punctele 345 și 346 din prezenta hotărâre.

11) Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

(¹) JO C 7, 10.1.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007 — Mühlens/OAPI — Cara (TOSKA LEATHER)

(Cauza T-28/04) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative TOSKA LEATHER — Marcă națională verbală anterioară TOSCA — Motive relative de refuz — Marcă notoriu cunoscută în sensul articolului 6bis din Convenția de la Paris — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94”)

(2007/C 199/56)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Mühlens GmbH & Co. KG (Köln, Germania) (reprezentant: T. Schulte-Beckhausen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial M. Capostagno, ulterior O. Montalto, agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Mirco Cara (Vigevano, Italia) (reprezentant: G. Cimolino, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 20 noiembrie 2003 (cauza R 10/2003-1) cu privire la o procedură de opoziție între Mühlens GmbH & Co. KG și domnul Mirco Cara.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Mühlens GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 106, 30.4.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Mülhens/OAPI — Minoronzoni (TOSCA BLU)

(Cauza T-150/04) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative TOSCA BLU — Marcă națională verbală anterioară TOSCA — Motive relative de refuz — Marcă notoriu cunoscută în sensul articolului 6bis din Convenția de la Paris — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94”)

(2007/C 199/57)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Mülhens GmbH & Co. KG (Köln, Germania) (reprezentant: T. Schulte-Beckhausen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial M. Capostagno, apoi O. Montalto, agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Minoronzoni Srl (Ponte San Pietro, Italia) (reprezentanți: G. Florida, F. Poletini și R. Florida, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 18 februarie 2004 (cauza R 949/2001-1), privitoare la o procedură de opoziție între Mülhens GmbH & Co. KG și Minoronzoni Srl.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Mülhens GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 239, 25.9.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Asklepios Kliniken/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-167/04) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Spitale publice — Compensarea pierderilor din exploatare și acordarea de garanții — Plângere — Absența luării unei poziții de către Comisie — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Calitate procesuală activă — Admisibilitate — Termen rezonabil — Regulamentul (CE) nr. 659/1999”)

(2007/C 199/58)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Asklepios Kliniken GmbH (Königstein-Falkenstein, Germania) (reprezentant: K. Füsler, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Kreuzchitz și M. Niejahr, agenți)

Intervenienți în interesul pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial C.-D. Quassowski și A. Tiemann, ulterior W.-D. Plessing și C. Schulze-Bahr, agenți) și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial M. Bethell, ulterior C. Gibbs și E. O'Neill, agenți)

Obiectul

Cerere de constatare, în conformitate cu articolul 232 CE, a faptului că, prin neluarea unei decizii în temeiul articolului 4 alineatul (2), (3) sau (4) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88] CE (JO L 83, p. 1), în urma plângerii depuse de reclamantă referitoare la acordarea de ajutoare, pretins a fi nelegale, unor spitale deținute de sectorul public din Germania, Comisia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza articolului 88 CE, precum și a articolului 10 alineatul (1) și a articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Reclamanta va suporta, în afară de propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisie.
- 3) Republica Federală Germania și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord vor suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 201, 7.8.2004.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Flex Equipos de Descanso/OAPI — Leggett & Platt
(LURA-FLEX)**

(Cauza T-192/04) ⁽¹⁾

(„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare LURA-FLEX — Mărci figurative naționale anterioare conținând elementul verbal «flex» — Prezentare tardivă în fața diviziei de opoziție a traducerilor documentelor furnizate în susținerea notorietății mărcilor anterioare — Obligația camerei de recurs de a aprecia necesitatea de a lua în considerare documentele traduse*”)

(2007/C 199/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Flex Equipos de Descanso, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: inițial R. Ocquet, ulterior I. Valdelomar Serrano, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: S. Laitinen și G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Leggett & Platt, Inc. (Carthage, Missouri, Statele Unite) (reprezentanți: G. Cronin și S. Castley, solicitors și G. Hollingworth, barrister)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 18 martie 2004 (cauza R 333/2003-1) privind o procedură de opoziție între Flex Equipos de Descanso, SA și Leggett & Platt, Inc.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 18 martie 2004 (cauza R 333/2003-1).
- 2) OAPI va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de reclamantă.
- 3) Intervenienta va suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 28.8.2004.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Regatul Suediei/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-229/04) ⁽¹⁾

(„*Directiva 91/414/CEE — Produse de uz fitosanitar — Substanța activă paraquat — Autorizație de introducere pe piață — Procedură de autorizare — Protecția sănătății umane și animale*”)

(2007/C 199/60)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamant: Regatul Suediei (reprezentant: A. Kruse, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: L. Ström van Lier și B. Doherty, agenți)

Intervenienți în interesul reclamantului: Regatul Danemarcei (reprezentanți: J. Molde, A. Jacobsen și J. Bering Liisberg, agenți); Republica Austria (reprezentant: E. Riedl, agent) și Republica Finlanda (reprezentanți: T. Pynnä și E. Bygglin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Directivei 2003/112/CE a Comisiei din 1 decembrie 2003 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii substanței active paraquat (JO L 321, p. 32).

Dispozitivul

- 1) Anulează Directiva 2003/112/CE a Comisiei din 1 decembrie 2003 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii substanței active paraquat.
- 2) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Regatul Suediei; Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Regatul Danemarcei, Republica Austria și Republica Finlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 30.4.2004 (fosta cauză C-102/04).

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 3 iulie 2007
— **Au Lys de France/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-458/04) ⁽¹⁾

(„Concurență — Poziție dominantă — Piața atribuirii de amplasamente în scopul gestionării de magazine de desfacere cu amănuntul în aeroportul Roissy-Charles-de-Gaulle deținut de către operatorul Aéroports de Paris — Respingerea unei plângeri — Acțiune în anulare — Lipsa interesului comunitar”)

(2007/C 199/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Au Lys de France SA (Raincy, Franța) (reprezentant: Lesourd, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial P. Oliver și O. Beynet, ulterior P. Oliver, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Aéroports de Paris (Paris, Franța) (reprezentanți: H. Calvet et O. Billard, avocats)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 17 septembrie 2004 de clasare a plângerii depuse de reclamantă împotriva instituției publice Aéroports de Paris pentru încălcarea articolului 82 CE (cauza COMP/D3/38.666 Au Lys de France/Aéroports de Paris).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Au Lys de France SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 45, 19.2.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 4 iulie 2007
— **Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-475/04) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Telefonie mobilă — Modificarea redevențelor datorate de Orange France și SFR pentru licențele UMTS — Decizie de constatare a inexistenței unui ajutor de stat”)

(2007/C 199/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Bouygues SA (Paris, Franța) și Bouygues Télécom SA (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezentanți: L. Vogel, J. Vogel, B. Amory, A. Verheyden, F. Sureau și D. Théophile, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J.L. Buendia Sierra și C. Giolito, agenți)

Interveniente în interesul pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și S. Ramet, agenți), Société française du radiotéléphone — SFR (Paris, Franța) (reprezentanți: C. Vajda, QC, și A. Vincent, avocat) și Orange France SA (Montrouge, Franța) (reprezentanți: A. Gosset-Grainville și S. Hautbourg, avocats)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 20 iulie 2004 (Ajutor de stat NN 42/2004 — Franța) privind modificarea redevențelor datorate de Orange și SFR pentru licențele UMTS (Universal Mobile Telecommunications System).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Bouygues SA și Bouygues Télécom SA să suporte solidar propriile cheltuieli de judecată, cele ale Comisiei, precum și cele ale Orange France SA și ale Société française du radiotéléphone — SFR.
- 3) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 69, 19.3.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 4 iulie 2007
— Lopparelli/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-502/04) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2003 — Atribuirea de puncte de prioritate”)

(2007/C 199/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Stéphane Lopparelli (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și M. Velardo, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de atribuire a punctelor de prioritate reclamantului pentru exercițiul de promovare 2003, precum și a deciziei de a nu înscrie numele acestuia pe lista funcționarilor promovați la gradul A5 pentru același exercițiu.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Fiecare parte va suporta propriile cheltuieli.

⁽¹⁾ JO C 57, 5.3.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— Centeno Mediavilla și alții/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-58/05) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Numire — Intrarea în vigoare a noului statut — Norme tranzitorii de încadrare în grad la recrutare — Articolul 12 din anexa XIII la noul statut”)

(2007/C 199/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Isabel Clara Centeno Mediavilla (Sevilla, Spania), Delphine Fumey (Evere, Belgia), Eva Gerhards (Bruxelles, Belgia), Iona M. S. Hamilton (Bruxelles), Raymond Hill (Bruxelles), Jean Huby (Bruxelles), Patrick Klein (Bruxelles), Domenico Lombardi (Bruxelles), Thomas Millar (Londra, Regatul Unit), Miltiadis Moraitis (Woluwe-Saint Lambert, Belgia), Ansa Norman Palmer (Bruxelles), Nicola Robinson (Bruxelles), François-Xavier Rouxel

(Bruxelles), Marta Silva Mendes (Bruxelles), Peter van den Hul (Tervuren, Belgia), Fritz Von Nordheim Nielsen (Hoeilaart, Belgia) și Michaël Zouridakis (Bruxelles) (reprezentanți: inițial G. Vandersanden, L. Levi și A. Finchelstein, ulterior G. Vandersanden și L. Levi, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Kraemer, agenți)

Intervenient în sprijinul pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Arpio Santacruz, M. Sims și I. Sulce, ulterior M. Arpio Santacruz și I. Sulce, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziilor de numire a reclamanților ca funcționari stagiați, în măsura în care prin acestea se stabilește încadrarea lor în grad, în aplicarea dispozițiilor tranzitorii ale articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la Statutul Funcționarilor Comunităților Europene, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 723/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 (JO L 124, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de către reclamanți.
- 3) Reclamanții suportă jumătate din cheltuielile de judecată pe care le-au efectuat.
- 4) Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 93, 16.4.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007
— AEPI/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-229/05) ⁽¹⁾

(„Concurență — Drepturi de autor și drepturi conexe — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Obligații în materie de examinare a plângerilor — Lipsă de interes pentru Comunitate — Respingere”)

(2007/C 199/65)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: AEPI Elliniki Etaireia pros Prostatian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (Maroussi, Grecia) (reprezentant: T. Asprogerakas-Grivas, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: T. Christoforou și F. Castillo de la Torre, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei SG-Greffe (2005) D/201832 din 18 aprilie 2005 de respingere a unei plângeri privind o pretinsă încălcare a articolelor 81 CE și 82 CE de către organismele grecești de gestiune colectivă a drepturilor conexe drepturilor de autor în domeniul muzicii.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă AEPI Elliniki Etaireia pros Prostan tis Pnevmatikis Idioktisias AE la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 205, 20.8.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007
— Evropaiki Dynamiki/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-250/05) (¹)

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedura comunitară a cererii de ofertă — Prestarea de servicii referitoare la colectarea, producerea și difuzarea publicațiilor electronice, în special a Suplimentului Jurnalului Oficial al Uniunii Europene — Respingerea ofertei unui ofertant — Egalitate de tratament — Obligația de motivare — Lipsa erorii vădite de apreciere”)

(2007/C 199/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Wilderspin și M. Šimerdová, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Oficiului pentru Publicații Oficiale al Comunităților Europene din 15 aprilie 2005 de a nu reține oferta depusă de reclamantă în cadrul cererii de ofertă publicată la 19 noiembrie 2004 (JO 2004, S 226) privind prestarea de servicii referitoare la colectarea, producerea și difuzarea publicațiilor electronice, în special a Suplimentului Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, și de a atribui contractul ofertantului selectat.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 217, 3.9.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Alexiadou**

(Cauza T-312/05) (¹)

(„Clauză compromisorie — Contract privind proiectul de dezvoltare a unei tehnologii pentru producerea de piei impermeabile — Rambursarea sumelor avansate — Dobânzi — Procedură în lipsă”)

(2007/C 199/67)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Triantafyllou, agent, asistat de D. Nikopoulos, avocat)

Pârâtă: Efrosyni Alexiadou (Salonic, Grecia)

Obiectul

Acțiune introdusă de Comisie în temeiul articolului 238 CE în vederea obținerii rambursării unui avans pe care aceasta din urmă l-a acordat pârâtei în cadrul unui contract privind proiectul de dezvoltare a unei tehnologii destinate producerii de piei impermeabile (contract G1ST-CT-2002-50227).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 271, 29.10.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007
— Annemans/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-411/05) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Concurență — Instrumentarea plângerilor — Regulamentul (CE) nr. 773/2004 — Scrisoare a Comisiei adresată reclamantului — Excepție de inadmisibilitate — Act pregătit — Act care nu poate fi supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)

(2007/C 199/68)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Gerolf Annemans (Anvers, Belgia) (reprezentanți: inițial, C. Symons, ulterior, B. Siffert, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Nijenhuis și K. Mojzesowicz, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a pretensei decizii pe care ar conține-o scrisoarea Comisiei din 5 septembrie 2005 în cauza COMP/39.225 privind plângerea depusă la Comisie de către Gerolf Annemans în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 [CE] și 82 [CE] (JO 2003, L 1, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă pe domnul Gerolf Annemans la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 36, 11.2.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— El Corte Inglés/OAPI — Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños)

(Cauza T-443/05) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative PiraÑAM diseño original Juan Bolaños — Mărci naționale verbale anterioare PIRANHA — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 199/69)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J. Rivas Zurdo, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. García Murillo, agent)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Juan Bolaños Sabri (Torrellano, Spania) (reprezentanți: P. López Ronda și G. Marín Raigal, avocats)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 21 septembrie 2005 (cauza R 1191/2004-1), privind o procedură de opoziție între El Corte Inglés, SA și Juan Bolaños Sabri.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele) (OAPI) din 21 septembrie 2005 (cauza R 1191/2004-1).
- 2) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de El Corte Inglés, SA.
- 3) Juan Bolaños Sabri suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 74, 25.3.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 iulie 2007
— **Alrosa/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-170/06) ⁽¹⁾

(„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața mondială a producției și furnizării de diamante brute — Decizie care face obligatorii angajamentele propuse de întreprinderea în poziție dominantă — Articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Principiul proporționalității — Libertate contractuală — Dreptul de a fi audiat”)

(2007/C 199/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Alrosa Company Ltd (Mirny, Rusia) (reprezentanți: R. Subiotto, S. Mobley și K. Jones Keith, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, A. Whelan și R. Sauer, agenți)

Obiectul

Anularea Deciziei 2006/520/CE a Comisiei din 22 februarie 2006 referitoare la o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] și a articolului 54 din Acordul SEE (cauza COMP/B-2/38.381 — De Beers) (JO L 205, p. 24), prin care sunt făcute constrângătoare angajamentele asumate de societatea De Beers de a înceta cumpărările de diamante brute de la Alrosa începând din 2009, la sfârșitul unei faze de reducere progresivă a volumului său de cumpărări din 2006 până în 2008 și care pune capăt procedurii, conform articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 [CE] și 82 [CE] (JO 2003, L 1, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Comisiei din 22 februarie 2006 referitoare la o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] și a articolului 54 din Acordul SEE (Cauza COMP/B-2/38.381 — De Beers).
- 2) Obligă Comisia să suporte propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Alrosa Company Ltd.

⁽¹⁾ JO C 212, 2.9.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 iulie 2007
— **Sanchez Ferriz/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-247/06 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Raport de evoluție a carierei — Exercițiul de evaluare 2003 — Recurs nefondat”)

(2007/C 199/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Carlos Sanchez Ferriz (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Berscheid și M. Velardo, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului Funcției Publice al Uniunii Europene (Camera a doua) din 28 iunie 2006, Sanchez Ferriz/Comisia (F-19/05, nepublicată încă în Recueil) și prin care se urmărește anularea acestei hotărâri.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă domnul Carlos Sanchez Ferriz la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură.

⁽¹⁾ JO C 261, 28.10.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2007
— **Sun Chemical Group și alții/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-282/06) ⁽¹⁾

(„Concurență — Concentrări — Piața europeană a rășinilor pe bază de colofoniu destinate aplicațiilor în sectorul cernelurilor tipografice — Decizie de declarare a unei concentrări ca fiind compatibilă cu piața comună — Orientări privind evaluarea concentrărilor orizontale — Cote de piață și niveluri de concentrare — Efecte necoordonate — Efecte coordonate — Obligația de motivare”)

(2007/C 199/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Sun Chemical Group BV (Weesp, Țările de Jos); Siegwerk Druckfarben AG (Siegburg, Germania) și Flint Group Germany GmbH (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: N. Dodoo și K. H. Eichhorn, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Whelan, S. Noë și V. Bottka, agenți)

Interveniente în susținerea concluziilor pârâtei: The Apollo Group (New-York, New York, Statele Unite) și Hexion Specialty Chemicals, Inc. (Columbus, Ohio, Statele Unite) (reprezentanți: I. M. Sinan, barrister, și J. Uphoff, solicitor)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 29 mai 2006 prin care se declară compatibilă cu piața comună și cu acordul SEE operațiunea de concentrare privind dobândirea de către Hexion Specialty Chemicals (The Apollo Group) a controlului total al diviziei „Cerneluri și rășini adezive” a Akzo Nobel (cauza COMP/M.4071 — Apollo/Akzo Nobel, IAR).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sun Chemical Group BV, Siegwirk Druckfarben AG și Flint Group Germany GmbH la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisie și de interveniente.

(¹) JO C 281, 18.11.2006.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 18 iunie 2007 — Italia/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-431/04 R)

(„Măsuri provizorii — Cerere de măsuri provizorii — Regulamentul (CE) nr. 1429/2004 — Organizarea comună a pieței vitivinicole — Regimul de utilizare a numelor de soiuri de viță-de-vie sau a sinonimelor acestora — Limitarea în timp a utilizării — Cerere rămasă fără obiect”)

(2007/C 199/73)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: M. Fiorilli, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial E. Righini și L. Visaggio, ulterior F. Jimeno Fernández și E. Righini, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Ungară (reprezentanți: inițial P. Gottfried, ulterior R. Somssich și J. Stadler, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii vizând obținerea, cu titlu principal, a suspendării, până la pronunțarea hotărârii de către Curte în

cauzele conexe C-23/07 și C-24/07, a executării dispoziției care stabilește data limită de 31 martie 2007 pentru dreptul de a utiliza denumirea „Tocai friulano”, dispoziție figurând sub forma unei note explicative cuprinse în anexa I, punctul 103 din Regulamentul (CE) nr. 1429/2004 al Comisiei din 9 august 2004 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 753/2002 de stabilire a anumitor norme de aplicare a Regulamentului nr. 1493/1999 al Consiliului în ceea ce privește desemnarea, denumirea, prezentarea și protejarea anumitor produse vitivinicole (JO L 263, p. 11) și, cu titlu subsidiar, suspendarea executării aceleiași dispoziții pe teritoriul Republicii Italiene, până la pronunțarea hotărârii de către Curte în cauzele conexe C-23/07 și C-24/07, însoțită de interdicția de a exporta producția în Comunitate și fără a aduce atingere comercializării vinului purtând denumirea „Tokaj” de producție ungurească sau a vinurilor omonime admise spre comercializare în Italia și în Comunitate.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se va soluționa odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2007 — Republica Cehă/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-194/07)

(2007/C 199/74)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Republica Cehă (reprezentant: T. Boček, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei C(2007) 1294 final din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de Republica Cehă în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹). Potrivit deciziei atacate, anumite aspecte ale planului național de alocare al Republicii Ceha nu sunt conforme cu anexa III la Directiva 2003/87/CE.

Reclamanta invocă încălcarea de către Comisie a articolului 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE, precum și a principiului securității juridice și încrederii legitime prin neadoptarea deciziei atacate în termenul prevăzut de articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE.

În plus, reclamanta susține depășirea de către Comisie a competențelor sale și încălcarea, astfel, a articolului 9 alineatul (3) coroborat cu articolul 9 alineatul (1) și cu articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE prin faptul că, în decizia atacată, a aplicat propria sa metodă de stabilire a cantității maxime de cote și, în temeiul acestei metode a prevăzut *de facto*, în formă obligatorie, cantitatea totală de cote pe care Republica Cehă are dreptul să o aloce.

Chiar în condițiile în care Comisia ar avea dreptul să folosească propria sa metodă pentru a stabili dacă planul național de alocare este conform cu cerințele Directivei 2003/87/CE, aceasta a încălcat articolul 9 alineatul (3) din directivă prin faptul că (i) metoda pe care a folosit-o nu a fost nici transparentă, nici obiectivă și (ii) cantitatea de cote de emisii care rezultă nu este conformă cu criteriile prevăzute în anexa III la Directiva 2003/87/CE.

În final, reclamanta invocă faptul că, întrucât nu a motivat în mod corespunzător decizia, Comisia a încălcat articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003 L 275, p. 32).

Acțiune introdusă la 15 iunie 2007 — Republica Elenă/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-214/07)

(2007/C 199/75)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias și G. Kanellopoulos, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— anularea în totalitate a deciziei atacate a Comisiei, iar în subsidiar modificarea acesteia conform celor expuse în mod mai precis, și anume limitarea corecției în cauză la perioada de 24 de luni luată efectiv în considerare, neefectuarea

niciunei corecții în sectorul culturilor arabile pentru anul de recoltă 2003 sau, în orice caz, limitarea corecției la doar 2 % din cheltuieli pentru grâul dur, neefectuarea niciunei corecții financiare în sectorul măsurilor pentru anumite produse agricole în favoarea insulelor mici din Marea Egee sau, în orice caz, limitarea acestuia la 2 %;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea sa împotriva Deciziei C(2007) 1663 final din 18 aprilie 2007, publicată sub numărul de referință 2007/243/CE (JOCE L 106, p. 55), în temeiul căreia Comisia a exclus de la finanțarea comunitară anumite cheltuieli care au fost efectuate de către statele membre — și, în cazul de față, de către Republica Elenă — în cadrul închiderii conturilor Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, Republica Elenă invocă următoarele motive de anulare:

Prin primul motiv general de anulare, care privește corecția în sectoarele culturilor arabile, măsura POSEI și sectorul transformării tomatelor, reclamanta susține că pârâta a încălcat o normă fundamentală de procedură referitoare la lipsa unei discuții cu privire la aprecierea gravității încălcărilor imputate Greciei, a prejudiciului suferit de Comunitate și a cuantumului corecției existente; în subsidiar, decizia trebuie anulată, în opinia reclamantei, pe motivul lipsei de competență *ratione temporis* a Comisiei pentru a impune corecții în afara perioadei de 24 de luni care precede documentul în care aceasta își formulează poziția definitivă cu privire la această corecție și la cuantumul său.

Prin al doilea motiv de anulare, care privește corecția pentru culturile arabile, reclamanta invocă o interpretare și o aplicare greșită a articolului 4 din Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 (¹), a articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1593/2000 (²) și a articolului 58 din Regulamentul (CE) nr. 445/2002 (³) întrucât, în temeiul dispozițiilor menționate, este permisă identificarea bunurilor imobile și cu ajutorul unui material cartografic echivalent hărților ortofotografice; în subsidiar, reclamanta invocă o apreciere greșită a faptelor și o motivare insuficientă a corecțiilor în litigiu. Reclamanta invocă de asemenea o interpretare și o aplicare greșită a articolului 60 din Regulamentul (CE) nr. 445/2002, în subsidiar, o apreciere greșită a faptelor referitoare la controalele la fața locului și la perioada în care acestea au avut loc, precum și lipsa unui temei juridic pentru a impune corecția, pe motiv că, în opinia reclamantei, Comisia a interpretat în mod greșit articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 (⁴). Reclamanta mai susține că, în ceea ce privește mai ales corecția de 10 % pentru cheltuielile cu grâul dur, Comisia nu a apreciat în mod corect faptele și a depășit limitele puterii sale discreționare de apreciere.

Prin al treilea motiv de anulare, reclamanta consideră că impunerea unor corecții de 5 % și de 10 % pentru culturile arabile a încălcat principiul proporționalității în măsura în care, față de anul precedent, au fost aduse îmbunătățiri substanțiale sistemului, lucru subliniat de altfel de către Comisie.

Prin al patrulea motiv de anulare care privește măsura POSEI — Insule mici din Marea Egee, reclamanta susține (a) că articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2019/93 ⁽⁵⁾ și articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2958/93 ⁽⁶⁾, referitoare la controalele cu privire la regimul de aprovizionare al insulelor mici din Marea Egee, au fost interpretate și aplicate în mod greșit sau, în subsidiar, că faptele au fost apreciate în mod greșit, în măsura în care autoritățile elene au realizat ceea ce era prevăzut de regulamente, (b) că, în ceea ce privește culturile de cartofi sau de măsline din insulele mici din Marea Egee, faptele au fost de asemenea apreciate în mod greșit, în măsura în care sistemul LPIS ⁽⁷⁾ și registrele au funcționat în mod corespunzător și că, în orice caz, pentru carențele mai puțin importante, reclamantei i s-a impus o corecție generală referitoare la regimul culturilor arabile și nu s-ar putea aplica o a doua sancțiune, pentru același motiv, în cazul diverselor regimuri și, în sfârșit, (c) că, prin corecția adusă măsurii POSEI, a fost încălcat principiul proporționalității.

- (⁵) Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului din 27 noiembrie 1992 de stabilire a unui sistem integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare (JO L 355, 5.12.1992, p. 1).
- (⁶) Regulamentul (CE) nr. 1593/2000 al Consiliului din 17 iulie 2000 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3508/92 de stabilire a unui sistem integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare (JO L 182, 21.7.2000, p. 4).
- (⁷) Regulamentul (CE) nr. 445/2002 al Comisiei din 26 februarie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) (JO L 74, 15.3.2002, p. 1).
- (⁸) Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare instituite prin Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3508/92 (JO L 327, 12.12.2001, p. 11).
- (⁹) Regulamentul (CEE) nr. 2019/93 al Consiliului din 19 iulie 1993 privind măsurile specifice referitoare la unele produse agricole în favoarea insulelor mici din Marea Egee (JO L 184, 27.7.1993, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 13, p. 79).
- (¹⁰) Regulamentul (CEE) nr. 2958/93 al Comisiei din 27 octombrie 1993 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2019/93 al Consiliului în ceea ce privește regimul specific de aprovizionare cu anumite produse agricole (JO L 267, 28.10.1993, p. 4, Ediție specială, 03/vol. 14, p. 76).
- (¹¹) Sistemul de identificare a parcelelor agricole.

Acțiune introdusă la 18 iunie 2007 — Transports Schiocchet — Excursions/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-220/07)

(2007/C 199/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Transports Schiocchet — Excursions (Beuvillers, Franța) (reprezentant: D. Schönberger, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- declararea angajării răspunderii extracontractuale a Comisiei pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei, sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 517/72 al Consiliului din 20 martie 1972;
- declararea angajării răspunderii extracontractuale a Comisiei pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei de la intrarea în vigoare a Regulamentului (CEE) nr. 684/92 al Consiliului din 16 martie 1992;
- obligarea Comisiei, în temeiul motivelor enunțate anterior, la plata către reclamantă a sumei de 50 723 808,39 euro, sau a oricărei alte sume, chiar mai mare, într-un cuantum ce urmează a fi stabilit printr-o expertiză, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul suferit, majorată cu dobânzi moratorii la această sumă de la data hotărârii ce urmează a fi pronunțată și până la data plății efective, cu o rată anuală de 8 %;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;
- recunoașterea în favoarea reclamantei a oricăror altor drepturi și mijloace procesuale și de apărare.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta introduce o acțiune în răspundere extracontractuală prin care urmărește repararea prejudiciului ce se pretinde a fi fost suferit de aceasta ca urmare a adoptării de către Comisie a Deciziei 89/524/CEE din 7 septembrie 1989 privind un diferend între Luxemburg și Franța referitor la crearea unui serviciu regulat specializat de transport de călători între aceste două state ⁽¹⁾, care a făcut obiectul unei acțiuni în anulare introdusă de reclamantă și respinsă prin hotărârea Curții din 16 aprilie 1991 pronunțată în cauza C-354/89, Schiocchet/Comisia ⁽²⁾, precum și ca urmare a adoptării Regulamentului (CEE) nr. 684/92 al Consiliului din 16 martie 1992 privind normele comune pentru transportul internațional de călători cu autocarul și autobuzul ⁽³⁾.

În acțiunea sa, reclamanta pretinde că prin adoptarea actelor în cauză, instituțiile comunitare i-ar fi încălcat drepturile fundamentale prin faptul că ar fi regularizat o situație ilicită în care se găseau concurenții săi de pe piața transportului cu autocare între Luxemburg și Franța care își exercitau activitățile fără o autorizație prealabilă.

⁽¹⁾ JO L 272, p. 18.

⁽²⁾ Rec., 1991, p. I-01775.

⁽³⁾ JO L 74, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 34.

**Acțiune introdusă la 26 iunie 2007 — Republica Ungară/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-221/07)

(2007/C 199/77)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Republica Ungară (reprezentant: J. Fazekas, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— anularea de către Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene a Deciziei [C(2007) 1689 final] a Comisiei din 16 aprilie 2007 privind planul național de alocare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de Ungaria conform Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta a atacat Decizia Comisiei din 16 aprilie 2007 privind planul național de alocare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de Ungaria conform Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. Potrivit deciziei atacate, planul național de alocare al Ungariei nu îndeplinește anumite criterii prevăzute în anexa III la Directiva 2003/87.

În motivarea recursului, reclamanta susține că Directiva 2003/87 și în special articolul 9 alineatul (3) nu acordă Comisiei posibilitatea de a stabili singură cantitatea totală de drepturi de emisie pe care o pot alocă statele membre, fără a lua deloc în considerare planurile de alocare elaborate și notificate de către statele membre conform articolului 9 alineatul (1) și articolului 11 alineatul (2) din directiva menționată, nici cantitatea totală de drepturi de emisie care pot fi alocate, ce este stabilită de statele membre în planurile respective.

În situația în care Tribunalul de Primă Instanță ar considera că Directiva 2003/87 atribuie Comisiei această posibilitate, reclamanta susține că această instituție a săvârșit o eroare manifestă de apreciere în ceea ce privește evaluarea cantității totale de drepturi de emisie care pot fi alocate, inclusă în planul național de alocare. Ungaria afirmă că, în aprecierea sa, Comisia nu a luat în considerare, pe de o parte, datele și calculele conținute în planul de alocare, încălcând principiul proporționalității și, pe de altă parte, a folosit datele manifest incorecte și calcule inadecvate care au condus în mod necesar la o stabilire greșită a cantității totale.

Reclamanta mai susține că, în cursul procedurii, pârâta a încălcat principiul cooperării loiale, în măsura în care, pe de o parte, a stabilit metoda de calcul și datele utilizate pentru a determina cantitatea totală de drepturi de emisie care pot fi alocate, fără a se consulta în mod permanent și în detaliu cu statele membre

(între acestea, Ungaria) și, pe de altă parte, nu a luat în considerare informația suplimentară furnizată de reclamantă și pe care însăși pârâta a solicitat-o în cursul procedurii.

În sfârșit, reclamanta afirmă că obligația de motivare nu a fost îndeplinită în mod suficient de către Comisie având în vedere că, în primul rând, aceasta nu a motivat corespunzător faptul că nu a luat în considerare planul de alocare notificat de Ungaria, nici datele, nici calculele care sunt incluse în acesta. În al doilea rând, nici nu a motivat corespunzător corectitudinea datelor și calculelor utilizate de această instituție și, în al treilea rând, nu a motivat deloc faptul că nu a luat în considerare informația suplimentară furnizată de Ungaria și pe care însăși Comisia a solicitat-o în cursul procedurii.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32).

Recurs introdus la 25 iunie 2007 de Petrus Kerstens împotriva ordonanței pronunțate la 25 aprilie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-59/06, Kerstens/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-222/07 P)

(2007/C 199/78)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Petrus J. F. Kerstens (Overijse, Belgia) (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurrentului

- anularea ordonanței atacate;
- trimiterea cauzei la Tribunalul Funcției Publice, în fața altei camere;
- statuarea asupra cheltuielilor de judecată conform legii.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul său, recurrentul solicită anularea ordonanței Tribunalului Funcției Publice de respingere ca vădit inadmisibilă a acțiunii prin care acesta a solicitat anularea, pe de o parte, a raportului său privind evoluția carierei pentru anul 2004 și, pe de altă parte, a deciziei autorității împoternicite să facă numiri prin care s-a respins contestația sa îndreptată împotriva respectivului raport privind evoluția carierei.

În susținerea recursului, recurentul invocă trei motive.

Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 7 alineatele (1) și (3) din anexa I la statutul Curții și pe încălcarea articolului 20 din statutul menționat, precum și pe o neregularitate procedurală care aduce atingere intereselor recurentului. Acesta susține că trimiterea la articolul 111 din regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță, aplicabil mutatis mutandis procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice, pe baza căreia a fost pronunțată ordonanța atacată, nu ar fi putut avea loc după două schimburi de memorii și un schimb de note de observații, adică atunci când s-a aplicat procedura obișnuită. Potrivit recurentului, în aceste împrejurări, Tribunalul nu ar fi putut statua cu privire la inadmisibilitate înainte de procedura orală.

Al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, este întemeiat pe încălcarea articolului 111 din regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță și pe neregularitatea procedurală rezultată din aceasta. În opinia recurentului, ordonanța atacată nu ar fi putut fi pronunțată în temeiul acestei dispoziții fără continuarea procedurii și în special fără faza orală în măsura în care, în orice caz, avocatul general nu a fost ascultat și dat fiind că inadmisibilitatea invocată nu este vădită.

Al treilea motiv, invocat cu titlu subsidiar în continuare, este întemeiat pe încălcarea principiului contradictorialității, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice ar fi reținut în mod implicit că una dintre anexele la memoriul în duplică era o dovadă a inadmisibilității procedurii în cauză chiar înainte ca recurentul să fi putut furniza explicații cu privire la acest înscris.

Recurs introdus la 27 iunie 2007 de Michel Thierry împotriva ordonanței pronunțate la 16 aprilie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-82/05, Thierry/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-223/07 P)

(2007/C 199/79)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Michel Thierry (Howald, Marele Ducat al Luxemburgului) (*reprezentant:* F. Frabetti, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- anularea ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 16 aprilie 2007 în cauza F-82/05, notificată recurentului la 17 aprilie 2007;
- admiterea concluziilor prezentate de recurent în fața primei instanțe și, prin urmare, declararea acțiunii în cauza F-82/05 ca fiind admisibilă și întemeiată;
- în subsidiar, retrimiterea cauzei Tribunalului Funcției Publice;
- statuarea cu privire la cheltuieli, cheltuieli de judecată și onorarii și obligarea Comisiei la plata acestora.

Motivele și principalele argumente

În recursul său, recurentul solicită anularea ordonanței Tribunalului Funcției Publice de respingere, în parte ca vădit inadmisibilă și în parte ca vădit neîntemeiată, a acțiunii având ca obiect anularea listei funcționarilor promovați în cadrul exercițiului de promovare pentru anul 2004, în măsura în care această listă nu include numele său.

În susținerea acțiunii și a recursului, recurentul invocă un motiv întemeiat pe o eroare de interpretare și de apreciere a faptelor, care ar fi condus la o eroare de procedură și de drept pretins comisă de Tribunal în măsura în care nu a admis cererea de audiere a unui membru al serviciului recurentului, formulată în replica în fața primei instanțe.

Acțiune introdusă la 22 iunie 2007 — Imperial Chemical Industries/OAPI (LIGHT & SPACE)

(Cauza T-224/07)

(2007/C 199/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Imperial Chemical Industries plc (Londra, Regatul Unit) (*reprezentați:* S. Malynicz, Barrister și V. Chandler, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs din 30 martie 2007 din cauza R 1631/2006-1;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „LIGHT & SPACE” pentru produse din clasa 2 — cererea nr. 5 147 756.

Decizia examinatorului: refuză cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului întrucât camera de recurs a considerat marca respectivă ca fiind un slogan publicitar, o indicație a calității sau o incitare la cumpărare, fără să examineze dacă marca ar putea fi, de asemenea, o indicație de origine.

Mai mult, camera de recurs a comis o eroare în examinarea mărcii în întregime, precum și a părților sale componente și a comis o eroare de drept solicitând ca marca să fie o combinație de cuvinte neobișnuite sau extraordinare în raport cu produsele în cauză, pentru a putea dobândi caracter distinctiv.

În sfârșit, camera de recurs nu a evaluat caracterul distinctiv în raport cu produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2007 — Vitro Corporativo/OAPI — VALLON (V)

(Cauza T-229/07)

(2007/C 199/81)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Vitro Corporativo, S.A. de C.V. (reprezentant: J. Botella Reyna, abogado)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Vallon GMBH

Concluziile reclamantei

— pronunțarea unei hotărâri de admitere a înregistrării mărcii comunitare care face obiectul litigiului pentru produse din clasa 9.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă reprezentând litera „V” (cerere de înregistrare nr. 2.669.513) pentru produse și servicii din clasele 1, 7, 8, 9, 11, 12, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 27, 30, 35, 39, 40, 41, 42 și 43.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: VALLON GMBH.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă comunitară nr. 51.037 (litera V încadrată pe fond alb) pentru produse din clasa 9 (aparate de control și verificare).

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția și respinge înregistrarea mărcii comunitare pentru produse din clasa 9.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: aplicarea greșită a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 2 iulie 2007 — Laboratorios Del Dr. Esteve/OAPI — Ester C (ESTER-E)

(Cauza T-230/07)

(2007/C 199/82)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Laboratorios Del Dr. Esteve, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: K. Manhaeve, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Ester C Company (Prescott, Statele Unite)

Concluziile reclamantei

— anularea deciziei Camerei a doua de recurs R 737/2006-2 din 17 aprilie 2007;

— obligarea pârâtului și, după caz, a societății Ester C Company la plata cheltuielilor de judecată (în solidar).

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Ester C Company.

Marca comunitară vizată: marca comunitară verbală „ESTER-E” pentru produse și servicii din clasa 3 și 5 — cererea nr. 3 163 946.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Laboratorios Del Dr. Esteve SA.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară figurativă „ESTEVE” pentru produse din clasa 1, 5 și 42 și marca națională figurativă „ESTEVE” și „ESTEVE LABORATORIO DEL DR. ESTEVE S.A.” pentru produse din clasa 5.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: respinge opoziția.

Motivale invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 40/94.

Acțiune introdusă la 29 iunie 2007 — ITT Manufacturing Enterprises/OAPI — ITT Trademark & Trade (I.T.T.)

(Cauza T-231/07)

(2007/C 199/83)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: ITT Manufacturing Enterprises Inc. (Wilmington, Statele Unite) (reprezentant: F. Delord, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: ITT Trademark & Trade GmbH (München, Germania)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate, menținerea deciziei nr. 565/2005 și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată din prezenta acțiune; în subsidiar,
- reformarea deciziei atacate, menținerea deciziei nr. 565/2005 și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată din prezenta acțiune.

Motivale și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: ITT Trademark & Trade GmbH

Marca comunitară vizată: marca verbală comunitară „ITT” pentru produse și servicii din clasele 7, 9 și 11 — cererea nr. 1 152 339

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: ITT Manufacturing Enterprises Inc.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile naționale figurative, precum și mărcile notorii neînregistrate utilizate în cadrul comerțului comunitar ce conțin sau constau în elementul verbal „ITT” pentru bunuri și servicii din numeroase clase

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în integralitatea sa

Decizia camerei de recurs: respinge opoziția.

Motivale invocate: reclamanta contestă concluziile camerei de recurs potrivit cărora decizia diviziei de opoziție s-a întemeiat pe o marcă greșită.

Acțiune introdusă la 5 iulie 2007 — Regatul Spaniei/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-232/07)

(2007/C 199/84)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díez Abad)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea anunțului de concurs EPSO/AD/95/07 publicat de Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) în JOUE C 103 A din 8 mai 2007;
- obligarea Comisiei la publicarea tuturor anunțurilor de concurs pentru ocuparea posturilor aferente funcției publice europene în Jurnalele Oficiale, în toate limbile;
- dispunerea conexării acestei cauze cu cauza T-156/07;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivale și principalele argumente

Motivale și principalele argumente sunt practic identice cu cele invocate în cauza T-156/07 Regatul Spaniei/Comisie ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO C 140, 23.6.2007, p. 1.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 13 iunie 2007 — Multikauf Warenhandelsgesellschaft/OAPI — DEMO Holding (webmulti)

(Cauza T-395/05) ⁽¹⁾

(2007/C 199/85)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 48, 25.2.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 7 iunie 2007
— Panrico/OAPI — HDN Development (Krispy Kreme
DOUGHNUTS)

(Cauza T-317/06) ⁽¹⁾

(2007/C 199/86)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie
2007 — Comisia/TGA Technische Gebäudeausrüstung
Chemnitz

(Cauza T-396/06) ⁽¹⁾

(2007/C 199/87)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din
11 iulie 2007 — Dieter Wils/Parlamentul European

(Cauza F-105/05) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Pensii — Creșterea ratei
contribuției la regimul de pensii în aplicarea dispozițiilor din
statut în versiunea sa în vigoare începând cu 1 mai 2004)

(2007/C 199/88)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Dieter Wils (Altrier, Luxemburg) (reprezentanți: G.
Vandersanden și C. Ronzi, avocats)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: J. F. De Wachter și
M. Mustapha Pacha, agenți)

Obiectul

Funcție publică — Anularea fișei de salariu a reclamantului înce-
pând cu luna iulie 2004, în măsura în care privesc creșterea ratei
contribuției la regimul pensiilor la 9,75 %, ca urmare a aplicării
dispozițiilor noului statut (fosta cauză T-399/05)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile domnului Wils.
- 3) Domnul Wils suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 10, 14.1.2006, p. 28.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 5 iulie 2007 — Abarca Montiel și alții/Comisia
Comunităților Europene

(Cauza F-24/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți contractuali — Încadrare și remun-
nerare — Oficiul „Infrastructură și logistică” din Bruxelles
(OIB) — Infirmiere specializate în puericultură — Foști lucră-
tori salariați de drept belgian — Modificarea regimului apli-
cabil — Egalitate de tratament)

(2007/C 199/89)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Sabrina Abarca Montiel (Wauthier-Braine, Belgia) și
alții (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți:
D. Martin și L. Lozano Palacios, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei de respingere a plângerilor introduse
de reclamanți împotriva deciziilor de stabilire a încadrării și
remunerației lor în calitate de agenți contractuali.

Dispozitivul

- 1) Anulează deciziile prin care Comisia Comunităților Europene a stabilit remunerația reclamanților, în temeiul contractelor de agenți contractuali semnate în aprilie 2005.
- 2) Respinge restul capetelor de cerere.
- 3) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de reclamanți.
- 4) Reclamanții suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 108, 6.5.2006, p. 33.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 iulie 2007 — Ider, Desorbay și Noschese/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-25/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți contractuali — Încadrare și remunerare — Oficiul „Infrastructură și logistică” din Bruxelles (OIB) — Agenți însărcinați cu atribuții de execuție — Foști salariați angajați de drept belgian — Modificarea regimului aplicabil — Egalitate de tratament)

(2007/C 199/90)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Béatrice Ider (Halle, Belgia), Marie-Claire Desorbay (Meise, Belgia) și Lino Noschese (Braine-le-Château, Belgia) (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: D. Martin și L. Lozano Palacios)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei de respingere a plângerilor introduse de reclamanți împotriva deciziilor de stabilire a încadrării și remunerăției lor în calitate de agenți contractuali.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia prin care Comisia Comunităților Europene a stabilit remunerația doamnei Ider, în temeiul unui contract de agent contractual semnat în aprilie 2005.
- 2) Respinge restul capetelor de cerere.
- 3) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de doamna Ider.
- 4) Doamna Ider suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Doamna Desorbay și domnul Noschese suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 108, 6.5.2006, p. 34.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 iulie 2007 — Bertotele și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-26/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți contractuali — Încadrare și remunerare — Oficiul „Infrastructură și logistică” din Bruxelles (OIB) — Instituitoare — Foști salariați angajați de drept belgian — Modificarea regimului aplicabil — Egalitate de tratament)

(2007/C 199/91)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Marli Bertotele (Woluwe-Saint-Lambert) și alții (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: D. Martin și L. Lozano Palacios, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei de respingere a plângerilor introduse de reclamanți împotriva deciziilor de stabilire a încadrării și remunerăției lor în calitate de agenți contractuali.

Dispozitivul

- 1) Anulează deciziile prin care Comisia Comunităților Europene a stabilit remunerația reclamanților, în temeiul contractelor de agenți contractuali semnate în aprilie 2005.
- 2) Respinge restul capetelor de cerere.
- 3) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de reclamanți.
- 4) Reclamanții suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 108, 6.5.2006, p. 34.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 iulie 2007 — Dethomas/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-93/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Fost agent temporar — Numire în calitate de funcționar — Modificarea statutului la 1 mai 2004 — Articolul 32 al treilea paragraf din statut — Încadrarea în treaptă)

(2007/C 199/92)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Bruno Dethomas (Rabat, Maroc) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial V. Joris și H. Kraemer, ulterior H. Kraemer, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei din 11 ianuarie 2006 de numire a reclamantului, agent temporar încadrat în gradul A1*14, treapta 8, funcționar stagiar al Comunităților Europene, în măsura în care aceasta stabilește încadrarea sa în gradul A*14, treapta 2.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Comisiei Comunităților Europene din 11 ianuarie 2006 în măsura în care aceasta stabilește încadrarea domnului Dethomas, în calitate de șef al delegației Comisiei în Regatul Maroc, în gradul A*14, treapta 2.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 237, 30.9.2006, p. 22.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 2 iulie 2007 — Sanchez Ferriz/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-117/05) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Neînscrisiere pe lista funcționarilor promovați — Exercițiul de promovare 2004 — Puncte de prioritate — Merit — Vechime — Admisibilitate)

(2007/C 199/93)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Carlos Sanchez Ferriz (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Kraemer, agenți)

Obiectul

Anularea listei funcționarilor promovați în temeiul exercițiului 2004, în măsura în care numele reclamantului nu figurează pe lista menționată, precum și anularea deciziei de atribuire a punctelor de prioritate ale reclamantului în temeiul aceluiași exercițiu.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea în parte ca fiind vădit inadmisibilă și în parte ca fiind vădit nefondată.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 36, 11.2.2006, p. 35.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 iunie 2007 — Tesoka/FEICVM

(Cauza F-51/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți temporari — Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă — Demisie — Acțiune în anulare și în despăgubire — Lipsa unei decizii cauzatoare de prejudiciu — Inadmisibilitate vădită)

(2007/C 199/94)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Sabrina Tesoka (Overijse, Belgia) (reprezentant: J.-L. Fagnart, avocat)

Pârâtă: Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (FEICVM) (reprezentant: C. Callanan, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, anularea deciziei Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă prin care se resping cererile reclamantei vizând obținerea despăgubirilor la care aceasta pretinde că are dreptul ca urmare a demisiei sale, în temeiul Regulamentului nr. 1111/2005 și, pe de altă parte, o cerere de despăgubiri (cauza T-398/05 trimisă de Tribunalul de Primă Instanță).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 10, 14.1.2006, p. 28.

Acțiune introdusă la 23 martie 2007 — Martin/Curtea de Justiție a Comunităților Europene

(Cauza F-28/07)

(2007/C 199/95)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Claire Martin (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: D. Martin, avocat)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri din 4 iulie 2006 de numire a reclamantei funcționară stagiară în calitate de jurist lingvist începând de la 16 iunie 2006, în măsura în care i-a fost atribuit gradul AD7;
- declararea și pronunțarea atribuirii cu titlu retroactiv către reclamantă, de la data numirii, la 16 iunie 2006, a încadrării în gradul A*10, corespunzător gradului LA 6 înainte de intrarea în vigoare la 1 mai 2005 a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 723/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 de modificare a Statutului funcționarilor Comunităților Europene, precum și a regimului aplicabil altor agenți (¹);
- pronunțarea reconstituirii integrale a carierei reclamantei cu efect retroactiv de la 16 iunie 2006;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă motive foarte asemănătoare celor invocate în cauza F-37/07 (²).

(¹) JO L 124, 27.4.2004, p. 1.

(²) JO C 129, 9.6.2007, p. 28.

Acțiune introdusă la 23 mai 2007 — R/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-49/07)

(2007/C 199/96)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: R (reprezentant: O. Martins, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- declararea admisibilității cererii;
- în măsura în care este necesar, pronunțarea anulării deciziei din 13 februarie 2007 prin care Comisia a respins reclamația și cererea de reparare a prejudiciilor ale reclamantei din 8 noiembrie 2006 și a deciziei din 19 decembrie 2005;
- în măsura în care este necesar, declararea inexistenței întregii perioade de stagiul de funcționar, precum și a tuturor actelor produse în aceste împrejurări și/sau pronunțarea anulării tuturor actelor pregătitoare și derivate sau care urmăresc să prelungească efectele raportului de sfârșit al stagiului de funcționar din 10 ianuarie 2005 și în special raportul numit intermediar din 11 august 2004, nota doamnei X din 13 aprilie 2005 și actul de nouă repartizare al autorității împuternicite să facă numiri (AIPN) din 3 martie 2005;
- în măsura în care este necesar, pronunțarea anulării parțiale a raportului de sfârșit al stagiului de agent temporar „cercetare”, astfel cum a fost definitivat la 18 mai 2004, privind comentariile introduse de contrasemnatar;
- în măsura în care este necesar, pronunțarea anulării notei directorului general al DG ADMIN din 20 iulie 2005 de respingere a cererii de asistență a reclamantei din 11 noiembrie 2004 în temeiul articolului 24 din statut;
- stabilirea angajării răspunderii Comunității Europene în temeiul ansamblului deciziilor și actelor atacate și al conduitei ilegale a Comisiei față de reclamantă;
- acordarea către reclamantă, dacă este cazul, de daune-interese pentru prejudiciile suferite, în cuantum de 2 500 000 EUR;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;
- în măsura în care este necesar, invitarea Comisiei să participe la o procedură de conciliere, în temeiul articolului 7 alineatul (4) din anexa I la Statutul Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta impută Comisiei erori, omisiuni și disfuncții în gestiunea personalului, care ar constitui o conduită ilegală față de ea, de natură să angajeze răspunderea acestei instituții. În opinia reclamantei, Comisia ar fi săvârșit un abuz de putere și ar fi încălcat mai multe norme fundamentale de procedură, dreptul la apărare și obligația de motivare. În plus, actele atacate ar fi lovite de erori manifeste de apreciere și ar încălca articolul 26 din statut, precum și Regulamentul nr. 45/2001 (¹), obligația de solitudine, obligația de asistență menționată la articolul 24 din statut, principiile de vocație la carieră și de bună administrare. Pe de altă parte, reclamanta ar fi fost victima hărțuirii morale.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1).

Acțiune introdusă la 11 iunie 2007 — Joseph/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-54/07)

(2007/C 199/97)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Anne Joseph (Damasc, Siria) (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea contractului de angajare a reclamantei, semnat la 20 iulie 2006, în măsura în care durata acestuia este stabilită pentru 15 luni, începând din 16 octombrie 2006 și încheindu-se la 15 ianuarie 2008;
- dacă este necesar, anularea deciziei explicite a Comisiei din 13 februarie 2007 de respingere a reclamației pe care reclamanta a depus-o la 20 octombrie 2006 în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea contractului său de angajare în calitate de agent contractual în temeiul articolului 3a din Regimul

aplicabil celorlalți agenți (RAA), în măsura în care durata acestui contract nu este stabilită pentru 3 ani, ci pentru 15 luni și aceasta, pe de o parte, în temeiul Deciziei Comisiei din 28 aprilie 2004 privind durata maximă pentru care se recurge la personal nepermanent în serviciile Comisiei și, pe de altă parte, în baza articolului 12 din Dispozițiile generale de aplicare privind procedurile care reglementează angajarea și utilizarea agenților contractuali la Comisie (DGA).

În opinia reclamantei, decizia din 28 aprilie 2004, în special articolul 3 din aceasta, ar fi nelegală, în măsura în care ar fi contrară articolului 85 alineatul (1) primul paragraf din RAA. În orice caz, în temeiul articolului său 1 alineatul (2), decizia menționată nu ar fi aplicabilă în prezenta cauză, dat fiind că reclamanta ar îndeplini sarcini esențiale.

Reclamanta mai invocă nelegalitatea DGA, în special a articolului 12 din acestea, care ar fi contrar articolului 85 alineatul (1) din RAA. În orice caz, Comisia ar fi încălcat articolul 12 alineatele (1a) și (1b) din DGA, care nu ar permite să se cumuleze, pentru calculul perioadei maxime de angajare a unui agent contractual, durata unui contract în temeiul articolului 3b din RAA cu aceea a unui contract în temeiul articolului 3a din RAA.

Reclamanta mai invocă încălcarea principiilor nediscriminării, al bunei administrări și al interesului serviciului.

Acțiune introdusă la 16 iunie 2007 — Collotte/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-58/07)

(2007/C 199/98)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Pascal Collotte (Overijse, Belgia) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei adoptate de a nu include în lista persoanelor promovate numele reclamantului pentru promovarea de la A*11 la A*12, în cadrul exercițiului de promovare 2006 și, prin urmare, a deciziei de a nu-l promova, astfel cum a fost publicată în Informations administratives (Informații administrative) nr. 55-2006 din 17 noiembrie 2006;

- obligarea părâtei la plata, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciu moral și material și atingere adusă carierei reclamantului, a unei sume de 25 000 EUR, sub rezerva majorării și/sau diminuării în cursul procedurii;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul, fost agent temporar numit funcționar cu gradul A*11 de la 16 aprilie 2004 ca urmare a faptului că a fost declarat admis la un concurs intern, a fost considerat ca ineligibil pentru promovarea în baza exercițiului de promovare 2006, dat fiind că nu și-a demonstrat capacitatea de a lucra într-o a treia limbă, în conformitate cu articolul 45 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „statutul”) și că nu a putut beneficia de excepția prevăzută pentru funcționarii care la 1 aprilie 2006 au împlinit doi ani de vechime în grad.

În sprijinul acțiunii sale, reclamantul invocă patru motive, dintre care primul este întemeiat pe încălcarea articolului 45 din statut și pe faptul că administrația ar fi comis erori vădite de apreciere. În particular, reclamantul arată că, în temeiul dispozițiilor tranzitorii ale articolului 11 din anexa XIII la statut, articolul 45 alineatul (2) din statut nu ar fi trebuit aplicat exercițiului de promovare 2006, cu atât mai mult cu cât dispozițiile de aplicare ale normei menționate nu au fost finalizate decât în decembrie 2006. Nefiind informat decât în august 2006 despre aplicabilitatea dispoziției în cauză la cazul său, reclamantul susține că nu a avut acces la formarea necesară pentru a dobândi în timp util capacitatea de a lucra într-o a treia limbă.

Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea datoriei de a da dovadă de solitudine, a principiilor bunei administrări și a gestiunii sănătoase, precum și pe existența unui abuz de putere. Reclamantul arată, în special, că administrația nu avea dreptul să îi aplice în ultimul moment articolul 45 alineatul (2) din statut.

Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime și a principiului securității juridice. Serviciile Comisiei i-ar fi oferit reclamantului asigurări precise și concordante cu privire la neaplicarea la cazul său a noii cerințe impuse de articolul 45 alineatul (2) din statut.

Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament a personalului, al nediscriminării și al proporționalității. Reclamantul ar fi fost defavorizat în raport cu alți agenți temporari care, ca urmare a faptului de a fi fost declarați admiși la un concurs intern ce conferea vocație la titularizare, fuseseră deja numiți funcționari la 1 aprilie 2004, spre deosebire de reclamant.

Acțiune introdusă la 15 iunie 2007 — Feral/Comitetul Regiunilor

(Cauza F-59/07)

(2007/C 199/99)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Pierre-Alexis Feral (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Pârât: Comitetul Regiunilor al Uniunii Europene (CR)

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din 26 iulie 2006 a directorului administrației și a secretarului general al CR de recuperare a sumelor plătite reclamantului cu titlu de coeficient corector al părții din remunerația sa transferate în Franța între martie 2003 și mai 2005;
- anularea deciziei din 4 decembrie 2006 a directorului administrației CR prin care se stabilește această sumă la 3 600,16 EUR;
- obligarea CR la rambursarea către reclamant a sumei de 3 600,16 EUR, majorată cu dobânzi de întârziere cu rata de 8 % pe an, de la data recuperării până la plata integrală;
- obligarea CR la plata către reclamant a sumei care i-ar fi trebuit plătită cu titlu de coeficient corector asupra părții din remunerația sa care ar fi trebuit transferată în Franța din iunie 2005, majorată cu dobânzi de întârziere cu rata de 8 % pe an, de la data recuperării până la plata integrală;
- obligarea CR la reluarea, de la data hotărârii ce se va pronunța, a transferului unei părți din remunerația reclamantului către Franța, cu coeficientul corector aplicabil acestei țări;
- obligarea CR la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 85 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „statutul”), a articolului 2 al doilea paragraf ultima liniuță din reglementarea de stabilire a modalităților privind transferul unei părți din remunerația funcționarilor Comunității Europene (denumită în continuare, „reglementarea comună”) și a punctelor 2 și 4 din Concluziile nr. 204/92 din 3 decembrie 1992 ale șefilor administrației. În opinia reclamantului, CR nu ar fi trebuit să considere că reclamantul nu este îndreptățit la transferul unei părți din remunerația sa în Franța, în contul de economii pentru locuință (denumit în continuare CEL), în temeiul articolului 17 alineatul (2) din anexa VII la statut, din cauza suprimării plafonului pentru acest cont prin efectuarea de plăți pe un cont de economii. În particular, reclamantul arată că reglementarea comună nu impune ca transferurile să corespundă unor plăți obligatorii și că această suprimare a plafonului corespunde unei practici bancare constante, în conformitate cu reglementarea franceză a CEL, la care fac trimitere concluziile șefilor administrației.

Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 85 din statut, în sensul că CR a considerat că neregularitatea transferurilor în cauză era atât de evidentă încât reclamantul avea cunoștință de acest fapt sau, cel puțin, trebuia să aibă cunoștință, dată fiind calificarea sa de jurist. În acest sens, reclamantul consideră că: i) având în vedere concluziile șefilor administrației, CEL pe care l-a scrisisă părea să corespundă noțiunii de CEL vizate de reglementarea comună; ii) operațiunea de suprimare a plafonului la care a recurs părea conformă acestei reglementări; iii) dosarul său părea complet și conform reglementării, ca urmare a controalelor care au avut loc în decembrie 2003 și în decembrie 2004; iv) accesul său la dosarul său personal fiind limitat, acesta nu era în măsură să consulte documentele necesare pentru a controla regularitatea transferurilor.

**A acțiune introdusă la 18 iunie 2007 — Martin Bermejo/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza F-60/07)

(2007/C 199/100)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Joaquin Martin Bermejo (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- constatarea nelegalității deciziei Comisiei din 28 aprilie 2004 de adoptare a noilor dispoziții generale de aplicare a articolelor 11 și 12 din anexa VIII la statut și, în măsura în care este necesar, a nelegalității acestor dispoziții statutare;
- anularea deciziei Comisiei din 27 septembrie 2006 în măsura în care stabilește modul de calcul al sporului privind drepturile de pensie transferate de reclamant către sistemul comunitar de pensii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul invocă nelegalitatea dispozițiilor generale de aplicare a articolelor 11 și 12 din anexa VIII la statut privind transferarea drepturilor de pensie ⁽¹⁾, în măsura în care regula prevăzută la articolul 7 alineatul (3) din aceste dispoziții ar încălca Regulamentul (CE) nr. 1103/97 al Consiliului din 17 iunie 1997 privind anumite dispoziții referitoare la introducerea monedei euro ⁽²⁾, precum și principiul egalității de tratament, astfel cum au fost interpretate de Tribunalul Funcției Publice în hotărârea

sa din 14 noiembrie 2006, Chatziioannidou/Comisie (F-100/05, nepublicată încă în Recueil).

⁽¹⁾ Informații administrative nr. 60-2004 din 9 iunie 2004.

⁽²⁾ JO L 162, p. 1.

**A acțiune introdusă la 18 iunie 2007 — Gerhard Bauch/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza F-61/07)

(2007/C 199/101)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Gerhard Bauch (Berlin, Germania) (reprezentant: W. Uhlmann, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- obligarea pârâtei la modificarea atestării din 12 martie 2003 și, în subsidiar, la emiterea unei noi confirmări adresate reclamantului în sensul că suma plătită reclamantului nu reprezintă o indemnizație de plecare acordată în compensarea drepturilor de pensie și, prin urmare, nu reprezintă o pensie pentru limită de vârstă sau echivalentul unei pensii pentru limită de vârstă.
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul a fost angajat de Comisia Comunităților Europene ca agent temporar. Pentru acea perioadă, în calitate de funcționar al Ministerului Federal al Economiei, i-a fost acordat concediu fără plată. Ministerul a redus pensia pentru limită de vârstă a reclamantului datorită cumulului pensiei cu prestațiile legate de pensie de la nivel internațional și supranațional, întrucât Comisia Comunităților Europene i-a eliberat reclamantului o atestare privind plata unei indemnizații de plecare acordate în compensarea drepturilor de pensie.

Reclamantul susține că acel certificat eliberat de Comisie era viciat prin faptul că agenții temporari nu pot dobândi drepturi de pensie datorită perioadei scurte de angajare (articolele 77-84 din Statutul funcționarilor) și astfel reclamantului i-ar fi fost rambursate doar contribuțiile la fondul de pensii care i-au fost deduse.

Acțiune introdusă la 20 iunie 2007 — De Fays/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-62/07)

(2007/C 199/102)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Chantal De Fays (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: P.-P. Gehuchten și Ph. Reyniers, avocats)*Pârâtă:* Comisia Comunităților Europene**Concluziile reclamantei**

- anularea deciziei Comisiei din 16 martie 2007 de respingere a acțiunii precontencioase în despăgubire a reclamantei;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 25 000 euro;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta introdusese o reclamație împotriva deciziei autorității împuternicite să facă numiri (AIPN) din 15 septembrie 2006 prin care i se acorda o indemnizație limitată la 500 euro cu titlu de reparație a prejudiciului moral suferit din cauza rapoartelor asupra evoluției carierei (REC) întocmite în privința sa, aferente exercițiilor din anii 2003, 2004 și 2005. Prin decizia atacată, AIPN a respins această reclamație.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta susține că procedurile de încadrare a respectivelor REC sunt tardive și creează o stare de incertitudine cu privire la evoluția carierei sale. În plus, repetarea în fiecare dintre aceste REC a conținuturilor pretins vătămătoare și inadecvate ar cauza un prejudiciu moral. Comisia nu ar fi respectat obligațiile pe care i le-ar impune principiul protecției demnității persoanei umane, al bunei administrări, al solicitudinii și, prin analogie, prevederile comunitare aplicabile hărțuirii la locul de muncă ⁽¹⁾.

(¹) Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO L 204, p. 23), Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii (JO L 373, p. 37), Directiva 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (JO L 269, p. 15, Ediție specială 05/vol. 6, p. 143).

Acțiune introdusă la 28 iunie 2007 — S/Parlamentul European

(Cauza F-64/07)

(2007/C 199/103)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamant:* S (reprezentanți: R. Mastroianni și F. Ferraro, avvocati)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile reclamantului**

- anularea deciziei nr. 305747 din 29 martie 2007 a Parlamentului European de respingere a reclamației;
- anularea deciziei din 27 iulie 2006 a Parlamentului European privind noua repartizare la Bruxelles și numirea în funcția de consilier al directorului Direcției Generale Informare;
- anularea tuturor actelor de fundamentare, anterioare, concomitente, derivate și conexe în orice fel;
- obligarea Parlamentului European la repararea prejudiciului suferit ca urmare a acestei decizii, în limita a 400 000 euro sau într-o sumă superioară ori inferioară considerată echitabilă de către Tribunal;
- obligarea Parlamentului European pârât la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă șapte motive care pot fi rezumate după cum urmează:

1. decizia privind noua repartizare ar fi nelegală, în măsura în care ar fi lipsită de motivare în privința cauzelor pe care Parlamentul le-a reținut pentru transferarea reclamantului la sediul din Bruxelles;
2. decizia privind noua repartizare, care presupune transferarea într-un sediu aflat la depărtare a unei persoane grav bolnave, ar fi contrară dreptului fundamental la sănătate, enunțat de articolul 3 litera (p) și de articolul 152 CE, precum și de articolul 35 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Protejarea sănătății reclamantului ar fi trebuit să prevaleze asupra intereselor de serviciu;
3. Parlamentul ar fi încălcat obligația de solicitudine, precum și principiile bunei administrări, imparțialității, transparenței și securității juridice. Instituția ar fi omis în fapt să desfășoare, înainte de adoptarea măsurii privind noua repartizare, o cercetare adecvată cu privire la atitudinile ostile al căror obiect ar fi fost reclamantul, precum și să dispună evaluarea din punct de vedere medical a efectelor unei astfel de măsuri asupra sănătății interesatului;

4. măsura privind noua repartizare, care constituie în esență o sancțiune, este illogică și disproporționată în raport cu faptele pe care Parlamentul le impută reclamantului, cu atât mai mult cu cât acesta din urmă este afectat de o maladie gravă și apropiat de vârsta de pensionare;
5. Parlamentul, întrucât a omis să acorde o atenție specială situației reclamantului, având în vedere sănătatea sa, ar fi comis o încălcare a principiilor nediscriminării și „*neminem laedere*”;
6. prin adoptarea măsurii privind noua repartizare, Parlamentul a folosit propriile competențe pentru a-l sancționa pe reclamant și pentru a determina încetarea anticipată a raportului său de muncă, săvârșind astfel un abuz de putere și de procedură, precum și o încălcare a articolelor 7 și 86 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene, precum și a anexei IX a acestui statut;
7. reclamantul nu a fost pus în situația de a-și putea susține punctul de vedere cu privire la decizia privind noua repartizare la Bruxelles supusă examinării, încălcându-se dreptul său la apărare.

**Acțiune introdusă la 3 iulie 2007 — Dubus și Leveque/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza F-66/07)

(2007/C 199/104)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Charles Dubus (Kraainem, Belgia) și Jean Leveque (Wattignies La Victoire, Franța) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- anularea deciziilor adoptate de a nu include în lista persoanelor promovate numele reclamanților, pentru promovarea de la C*2 la C*3 pentru domnul Dubus și de la B*7 la B*8 pentru domnul Leveque, în cadrul exercițiului de promovare 2006, și prin urmare, a deciziilor de a nu-i promova, astfel cum au fost publicate în *Informations administratives* (Informații administrative) nr. 55-2006 din 17 noiembrie 2006;
- obligarea pârâtei la plata, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciu moral și material și atingere adusă carierei reclamanților, a unei sume de 25 000 euro, sub rezerva majorării și/sau diminuării în cursul procedurii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții invocă motive foarte asemănătoare celor invocate în cauza F-58/07, al cărei aviz este publicat în același număr al *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
27 iunie 2007 — H/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza F-127/06) ⁽¹⁾

(2007/C 199/105)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei ca urmare a soluționării amiabile.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006, p. 85.